

அம்ச
10, 11

தமிழ் இலக்கியம் பாட்டும், பொருளும்

பகுதி II

- நாவெண்பா
- நாலடியார்
- பெரிய புராணம்

பதவுஞர், பேர்மிட்டு, விளக்கம் ஆகிபவற்றைக் கொண்டது

ஆக்கம் :

சாந்தையூரான்

: 40/-

BRIGHT BOOK CENTRE (PVT) LIMITED

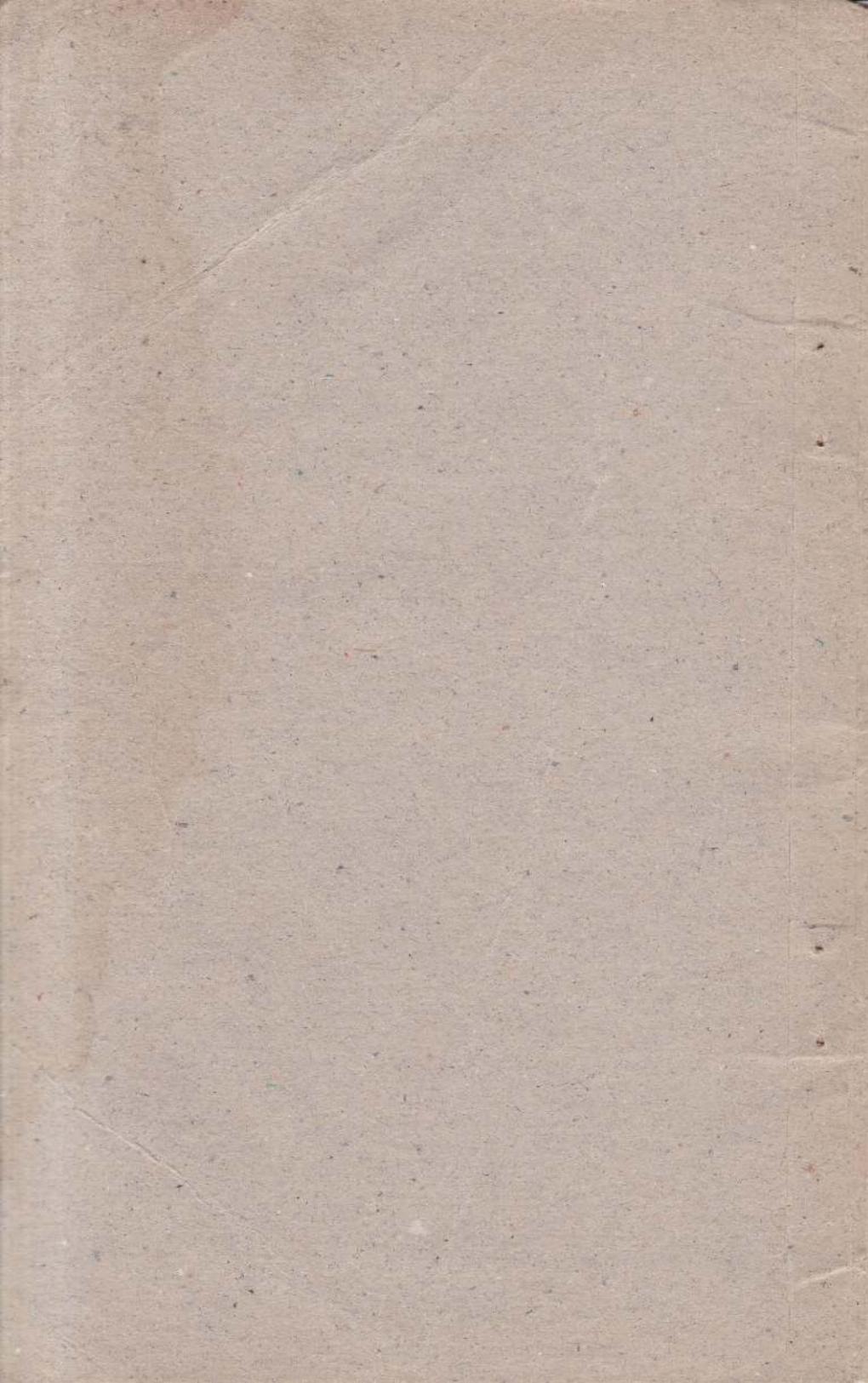
S-27, FIRST FLOOR,

P. O. BOX - 162

COLOMBO CENTRAL SUPER MARKET COMPLEX,

COLOMBO-11.

Tel : 434770

முன்னுரை

கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திர (சாதாரணதர) பரிட்சைகளில் தமிழ் இலக்கியம் முக்கியமான தோரு பகுதியாக அறிமுகப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ் இலக்கிய வினாப்பத்திரத்திற்கு இருந்து புள்ளிக்கு 80 புள்ளிகள் வழக்கப்படும்.

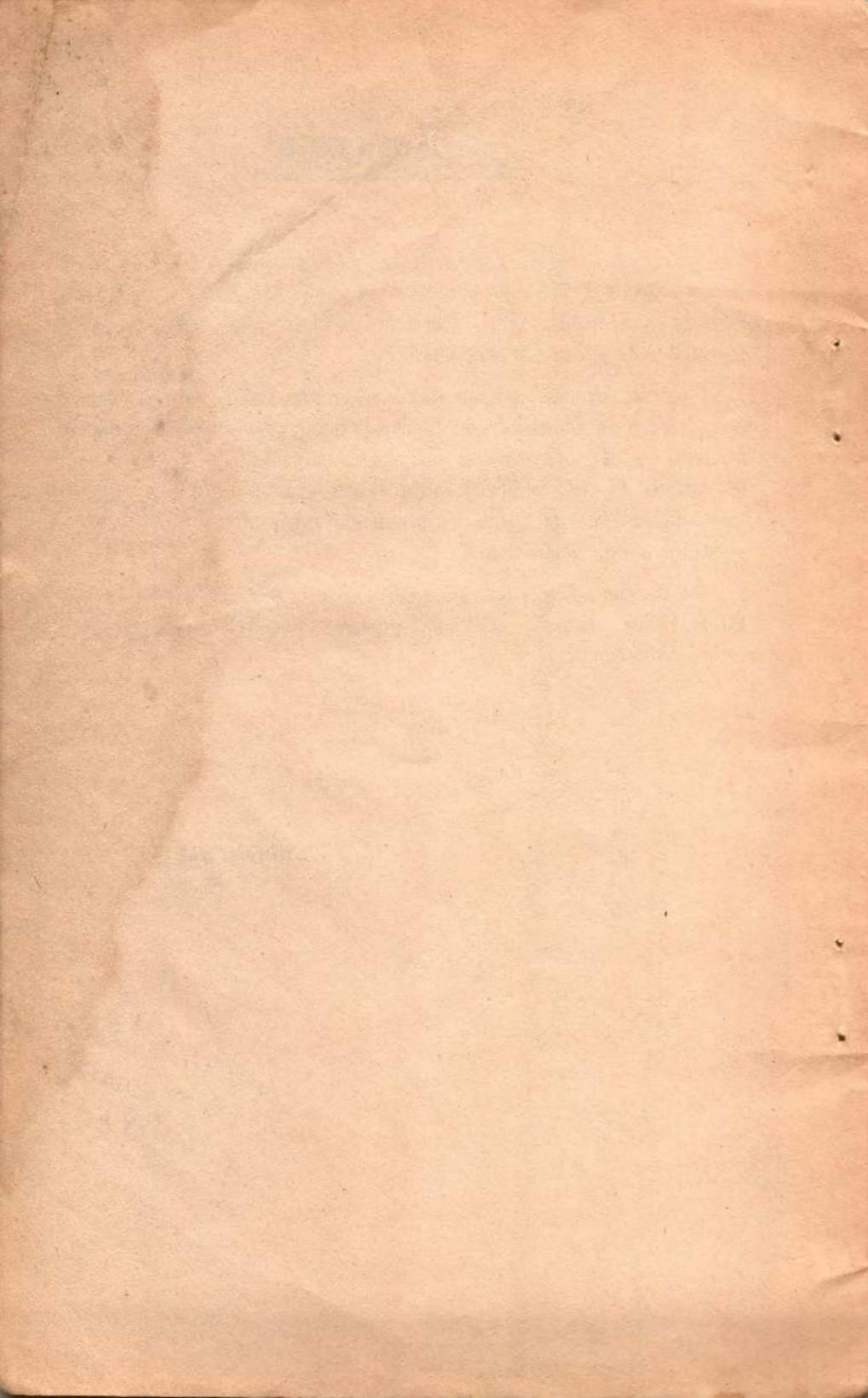
மாணவர்களில் அதிகமானோர் தமிழ் இலக்கிய அறிவில் மிகவும் குறைந்தவர்களாக உள்ளனர். அவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தை மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவர்களாக, மாணவர்கள் விரும்பி படிக்கக்கூடிய முறையில் இலகு தமிழில், எனிய முறையில் பாட்டும் பொருஞங்களிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை மாணவர்கள் கற்றுத் தெளிதல் வேண்டும் என்பதே எமது நோக்காகும்.

மாணவர்களுக்கு இவை மாத்திரமல்ல 1996 ஜூன் வரி முதல் BRIGHTன் கல்வி மஞ்சரி மூலம் முன்னோடி பயிற்சியும் அளிக்கவுள்ளோம்.

நன்றி

சாந்தையுரான்

Madura ^{store}
 NO - BUS STAND
 V & U NIYA

நளவெண்பா

- சீதமதிக் குடைக்கீழ் செம்மை அறம் கிடப்பத் தாதவிழ்புந் தாரான் தனிக்காதத்தான் - மாதர் அருகூட்டும் பைங் கிளியும் ஆடற் பருந்தும் ஒரு கூட்டில் வாழ உலகு.

(ப-ரை) சீதம் மதிகுடைக்கீழ் - குளிர்மை பெற்ற சந்திரன் போன்ற தனது குடைநிழலின் கீழ், செம்மை அறம் - சிறந்ததான் தருமங்கள், கிடப்ப- நிலை நிற்கவும், மாதர் - பெண்கள், அருகு ஊட்டும் - தம் பக்கத்திலே வைத்து உணவுகளை கொடுத்து வளர்க்கின்ற, பைங் கிளியும் - பசுமை பொருந்திய கிளியும், ஆடல் பருந்தும் - வலிமை மிக்க பருந்தும், ஒரு கூட்டில் - ஒன்றான கூட்டில் - வாழ - ஒன்றாக வசிக்கவும், உலகு - வையத்தை தனிக்காததான் - பிறருக்கு உரிமையின்றி ஆட்சி செய்தான். தாது - பூந்தாதுகள், அவிழ் - சிந்தப்படுகின்ற, பூதாரான்- பூக்களை மாலையாக அணிந்த நளமகாராசன்.

பொழிப்பு: பூந்தாதுகள் சிந்துகின்ற பூக்களை மாலையாக அணிந்த நளன் என்ற நளமகாராசன், மாதர்கள் தம் அருகிலே வைத்து உணவுகளை கொடுத்து அன்பாக வளர்க்கின்ற செழிப்பான கிளியும் அதனுடன் போராடும் மனம் கொண்ட வீரம் மிக்க பருந்தும் ஒன்றான கூட்டில் ஒற்றுமையாக தம்முடைய எதிர்ப்பை மறந்து ஒற்றுமையாக வாழுமாறு குளிர்நிலவு போன்ற தன் வெண்கொன்றக் குடை நிழலின் கீழாகச் சிறந்த தருமங்கள் எல்லாம் நிறைவாக பெற்றிருக்க தன் நாட்டினை ஒழுங்கான முறையில் ஆட்சி செய்தான்.

விளக்கம் : பைங் கிளியும் அதற்குப் பகையான பருந்தும் ஒரே கூட்டில் கூடி வாழ்ந்தன என்று சொல்லுவதன் மூலம் நளனின் செங்கோற் சிறப்பினை புலவர் இப்பாடவின் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பகையின்றி அனைவரும் அன்புடன் ஒற்றுமையாக கூடி வாழ்ந்தனர் அவ னது ஆட்சியில் என்பதை சித்தரிக்கிறது.

தனிக்காததான் என்று கூறப்படுவதால் பல நாடுகளையும் வென்று பிறருக்கு துன்பம் பிறருக்கு சிறிதேனும் இடமின்றிச் சக்கரவர்த்தியாக விளங்கினான் என்பது புலனாகும்.

இப்பாடவின் நளனின் ஆட்சிச் சிறப்பை பிரதிபலிப்பதாக இப்பாடலை புலவர் அளித்துள்ளார்.

2. வாங்குவளைச் சையார் வதன மதிபூக்த
பூங்குவளைச் சாட்டிடையே போயினான் - தேங்குவளைத்
தேனாடி வண்டு சிறகுலர்த்து நீர்நாடன்
புநாடிச் சோலை புக.

பதவுரை : வாங்கு - வளைந்த, வளைக்கையார் - வளையல் கள் அணியப்பட்ட கைகளை உடைய பெண்களில், வதனமதி - முகமாகிய சந்திரனிடமிருந்து, பூத்த - பூத்திருக்கும். பூங்குவளை காட்டிடையே கண்களாகிய அழகிய நீலோற்பலச் சாட்டிடையே புகுந்து, அதாவது தேங்குவளை - இனிமையான குவளை மலர்களில் உள்ள தேன் - தேனில், ஆடி - நீராடி, வண்டு - வண்டுகள், சிறகுலர்த்தும் - தம்முடைய சிறகுகளை உலரச் செய்கின்ற, நீர் நாடன் - நீர்வளம் மிகுந்த நிடத நாட்டிற்கு உரியவனான நளமகாராசன் போயினான் - போனான்.

பொழிப்பு : இனிமையான கருங்குவளை மலர்களிலே காணப்படும் தேனிலே முழ்கி இன்பம் பெற்ற வண்டுகள் தம் சிறகுகளை உலர்த்திக் கொண்டிருக்கின்ற நீர்வளமாகிய அதாவது நீர்வளம் மிக்க நிடத நாட்டிற்கு உரிமை உடையவனாகிய நள மகாராசன், மலர்களை கொய்து வருவதற்காக சோலைக்குள் செல்லும் நோக்குடன் வளையல்களை அணிந்த கைகளை உடையதாக பெண்களின் முகங்களை ஒத்த சந்திரனிடத்தே உதித்திருக்கும் அழகிய கண்களாகிய நீலோற்பல மலர்க் காட்டிடையே புகுந்து சென்றான்.

விளக்கம் : மகளிரின் முகத்தை மதியாகவும் கண்களை குவளை மலர்களாகவும் உருவகித்துள்ளார் புலவர். இப்படியாக வர்ணிக்கப்பட்ட பெண்களின் கைகளில் அணியப்பட்ட வளைவான வளையல்கள் இதில் வளைவாங்கு கையார் என்று தன்வயப்படுத்தி கூறுகையில் வளையல்கள் கழன்று விழுகின்ற கைகளை உடைய பெண்கள் என்று கூறுப்படுவதால் அந்நாட்டு பெண்கள் நளனுடைய பேரேளிமை கண்டு அவன் மேல் காதல் கொண்டு உள்ளந் தளர்ந்து உடல் மெலிந்தமையால் அவர்களின் கைகளில் உள்ள வளையல்கள் கழன்று பூமியில் விழுந்தனவாம்.

இங்கு நளனின் பேரேளிலை கவிஞர் சித்தரித்துக் காட்டுவதாக இப்பாடல் அமைந்திருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

“வண்டுகள் தேன் ஆடி சிறகுலர்ந்தும் நீர் நாடு” என்பதில் இந்நாட்டின் நீர்வளம் சித்தரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

3. தேரின் துகளைத் திருந்திழையார் பூங்குழலின் வேரின் புனல்நணப்ப வேயடைந்தான் - கார்வண்டு தொக்கிருந்தா வித்துழலும் தூங்கிருள்வெய் யோற்சொதுங்கிப் புக்கிருந்தால் அன்ன பொழில்.

பதவுரை: தேரின் துகளை - தேரினால் எழுந்த தூசிகளை, திருத்து இழையார் பூங்குழலின் - அழகான ஆபர ணங்களை அணிந்த மகளிரின் மலர்கள் அணிந்த கூந்தலின், வேரிப்புனல் நணப்ப - தேனாசிய நீர் சரப்பதனடக்க, கார் வண்டு தொக்கு இருந்து ஆவித்து உழலும் - கரிய வண்டுகள் கூட்டமாக சேர்ந்து ஒவி செய்து உலைகின்ற, தாங்கு இருள் வெய் யோகுகு ஒதுங்கி புக்கு இருந்தால் அன்ன-மிகுந்த இருள் சூரிய ஞுக்கு பயந்து மறைந்து இருப்பதைப் போன்று இருள் கொண்ட பொழில் அடைந்தான் - சோலையை அடைந்தான்.

பொழிப்பு : மிக்க இருளானது சூரியனுக்கு முன் வர அஞ்சி ஒதுங்கியதாகவும் புகுந்துகொண்டிருந்தது போன்ற மரச் செறிவு மிக்கதும், கரிய வண்டினம் ஒன்று சேர்ந்து ஆரவாரித்து சுற்றித்திரிகின்றதுமான அந்த அழகான சோலையிலே தேர் செல்லுவதால் ஏற்படும் புழுதியினை சிறப்பான ஆபரணங்களை அணிந்த பெண்களின் அழியை மலர்களை சூடிய கூந்தல்களில் இருந்தும் வழிகின்ற பூந்தேன் ஆகிய நீரானது நணைக்குமாறு நளமகாராசன் சென்றடைந்தான்.

விளக்கம் : இங்கு கவிஞர் மரங்கள் செழிமையாக காணப்படுதலும், குழில்கள் கூட்டம் கூட்டமாக ஒன்று சேர்ந்து கூவிக் குதுகவிப்பதும் மகிழ்ச்சியுடன் ஒன்று சேர்ந்து சுற்றித்திரிவதும் போன்ற உவமானங் களால் இச்சோலைவனத்தின் எழில் சிறப்பினை மிகவும் நயம்பட எடுத்துக்கூறியுள்ளார்.

இதில் இருந்து அந்நாட்டின் சிறப்பினை மிக எளிமையான கருத்து நடையில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

வெய்யோன் - சூரியன், வெரிப்பனல் - பூந் தேன். துகள் - தூசிகள், புனல் - நீர்.

4. நீணிறத்தாற் சோலை நிறம்பெயர நீடியதன் தானிறத்தாற் பொய்கைத் தலம் சிவப்ப - மாணிறத்தான் முன்னப்புள் தோன்றும் முளரித் தலைவைகும் அன்னப்புள் தோன்றிற்றே ஆங்கு.

பதவரை: அப்பு உள் தோன்றும் முளரித்தலை வைகும் அன்னப்புள் - நீரினுள் தோன்றும் தாமரை மலரில் வசிக்கும் அன்னப்பறவை, நீள் நிறத்தால் சோலை நிறம் பெயர - அதன் உடலின் வெண் நிறத்தால் சோலையினது பசுமை நிறம் வேறுபடவும், நீடிய தன்தாள் நிறத்தால் பொய்கைதடலம் சிலப்பு நிறமாகவும், ஆங்கு - அச்சோலையிலே, மாண் நிறத்தான் முன் - மாட்சியைத் தன்மையுள்ள நளவின் முன், தோன்றிற்று - வந்தது.

பொழிப்பு : நீரிலே தோன்றுகின்ற தாமரை மலரிடத்தே வசிக்கும் அன்னப்பறவையானது, நெடுஞ்தாரம் விளக்குகின்ற தன் உடலின் வெண்மை நிறத்தினாலே சோலையின் நிறம் மாற வும், நெடிதான் தன் கால்களின் செந்நிறத்தினாலே பொய்கை மிடமெல்லாம் செந்நிறமாகவும், அந்தச் சோலையினிடத்தே மாட் சியமைந்த அழகு படைத்தவனாகிய நளமகாராசனுக்கு முன்பாக வந்து தோன்றிற்று.

விளக்கம் : அன்னத்தின் வெண்மை நிறத்தினால் சோலையின் நிறம் வெண்மையாகவும், அன்னத்தின் கால்களின் சென்னிறத்தினால் குளம் எல்லாம் செந்நிறமாகவும் மாறின. இக்கூற்று அன்னத்தின் உடலின் ஒளியை வயந்து புலவர் ஒருவர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இப்படியான அழகு படைத்த அன்னமே அரச அன்னம். அத்தகைய அன்னமே நளன் முன் தோன்றியது.

இங்கு நளமகாராசன் முன் தோன்றிய அன்னத்தின் அழகுச் சிறப்பினை மிகவும் சிறப்பான முறையில் புலவர் அழகாக சிறப்பித்துள்ளார்.

முளரி - தாமரை, தாள் - பாதம்

5. பேதை மடவன்னந் தன்னைப் பிழையாமல்
மேதிக் குலமேறி மென்கரு ம்பை - கோதிக்
கடித்துத்தான் முத்தமிழும் கங்கை நீர் நாடன்
பிடித்துத்தா என்றான் பெயர்ந்து.

பதவரை : மேதிக்கலம் ஏறி - ஏருமைக்கூட்டம் சென்று, மென் கரும்பை சோதிக் கடித்து முத்து உமிழும் - மென் கருமை க்குடைந்து கடித்து முத்துக்களை உமிழுகின்ற, கங்கை நீர் நாடன் - கங்கை நீரி பாயும் நிடத நாட்டு அரசன் ஆகிய நளன், பேதை மட அன்னம் தன்னை - இளமையான மிக அழகு பொரு ந்திய அன்னப் பறவையை, பிழையாமல் பெயர்ந்து பிடித்துத்தா தப்பாமல் சென்று பிடித்துத்தருக என்றான் - எனக் கூறினான்.

பொழிப்பு : எருமைக் கூட்டங்கள் வயல்கள் எல்லாம் சென்று மென்மை மிக்க கரும்புகளைக் கடித்துக் குத்திப்பி அவற்றுள் இருக்கும் உமிழ்ந்து விடுகின்ற, கங்கை நீரால் வளம் மிகுந்த நிடத் நாட்டரசனான நள மகாராசன் பணிப்பெண் ஒருத்தியை நோக்கி “பெண்ணே, இளமையான மிக அழகுள்ள அன்னப்பறவையை தப்பிப் போகாது பிடித்து வந்து என்னிடத்தே தருவாயாக” என்று கூறினான்.

விளக்கம் : இங்கு “மேதிக்குலம் மென்கரும்பைக் கடித்து முத்து உமிழும் கங்கை நாடன்” என்பது நிடத் நாட்டின் நீர் வள சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுவதாக புலவர் அவர்கள் இப்பாடலை மிகவும் அருமையாக வடித்துள்ளார்.

பிழையாமை - தப்பி ஓடாமல், மேதிக்குலம் - எருமை கூட்டம்

இப்பாடல் நளனால் நளனுடைய தோழிப் பெண்களுக்கு கூறப்பட்டது.

6. நாடிமட வன்னத்தை நல்ல மயிற்குழாம் ஓடி வளைக்கின்ற தோப்பவே - நீடியநற் பைங் கூந்தல் வல்லியர்கள் பற்றிக் கொடுபோந்து தங்கோவின் முன்வைத்தார் தாழ்ந்து.

பதவரை : நல்ல மயிற்குழாம் மட அன்னத்தை நாடி ஓடி வளைக்கின்றது ஒப்ப - நல்ல மயில்கள் கூட்டம் அழகான அன்னப்பறவையை விரும்பி ஓடிச்செல்வது போன்று, நீடிய நல் பைங்கூந்தல் வல்லியர்கள் பற்றிச் கொண்டு வந்து - நீண்ட நல்ல அடர்த்தியான கூந்தலை உடைய பெண்கள் அதாவது தோழிப் பெண்கள் அன்னப்பறவையை பிடித்துக்கொண்டுவந்து, தன் கோவின் முன் தாழ்ந்து வைத்தார். தம் அரசனின் முன் பணிந்து வைத்தனர். தோழிப் பெண்களுக்கு மயிற் கூட்டம் உவமானம்.

பொழிப்பு : அழகாகவும் மிகவும் நீண்ட கூந்தலையும் உடைய பெண்கள் இளமையுடைய அந்த அன்னப்பறவையை அரசனின் கட்டளைக்கு இனங்க சிறந்த மயில் கூட்டம் ஒன்று சென்று அந்த அன்னத்தை சுற்றி வளைத்துக் கொண்டாற் போல, தோழிப் பெண்கள் அவற்றை வளைத்துப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து தங்கள் அரசனாகிய நளமகாராசனிடம் முன்பாக மிகவும் பணிவாக வைத்தார்கள்.

விளக்கம் : இங்கு “மயில் கூட்டம் ஓடிச்சென்று அன்னத்தை சுற்றி வளைத்து பிடித்தது” என்ற கருத்துக்களால் நளனின் தோழியர்கள் மயில் போன்ற சாயலை உடையவர்கள் என்பதால் அவர்களை மயில் கூட்டம் என்று வர்ணித்துள்ளமை காணக் கூடியதாக உள்ளது.

இங்கு பெண்ணின் அழகினை புலவர் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது

7. அன்னந் தனைப்பிடித்தங் காமிழையார் கொண்டு போய் மன்னன் திரு முன்னர் வைத்தலுமே - அன்னம் மலங்கிற்றே தன்னுடைய வான்கிளையைத் தேடிக் கலங்கிற்றே மன்னவனைக் கண்டு.

பதவுரை : ஆய் இழையார் அன்னம் தன்னைப் பிடித்துக் கொண்டு போய் - ஆபரணங்களை அணிந்த தோழிப்பெண்கள் அன்னப்பறவையை பிடித்துக்கொண்டு போய், மன்னன் திரு முன் வைத்தலும் - அரசன் முன் வைத்தவுடன், அன்னம் - அந்த அன்னப்பறவை, தன்னுடைய வான் கிளையைத் தேடி மலங்கிற்று - தனது பெருங் கூட்டத்தை காணாது மயங்கியது, மன்னவனைக் கண்டு கலங்கிற்று - அரசனைக்கண்டு கவலை அடைந்தது.

பொழிப்பு : ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட ஆபரணங்களை அணிந்தவரான அந்த தோழியர்கள் அழகான அந்த அன்னத்தை பிடித்துக்கொண்டு போய் மன்னன் முன் வைத்த உடனே, அந்த அன்னம் தனது சுற்றமாகிய மற்றைய அன்னங்களை காணாமல் கலங்கியது, எதிரே இருந்த நளமகாராசனைக் கண்டு கலக்கம் உற்றது.

விளக்கம் : இங்கு புலவர் அன்னத்தின் கலக்கத்தினை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

8. அஞ்சல் மடவனமே உன்றன் அணிநடையும் வஞ்சி யனையார் மனிநடையும் - விஞ்சியது காணப் பிடித்தது கான் என்றான் களிவண்டு மாணப் பிடித்ததார் மன்.

பதவுரை: களிவண்டு மாணப்பிடித்த தார்மன் - தேன் உண்டு மகிழும் வண்டு மாட்சிமைப் பெறப் பற்றிய மாலை அணிந்த அரசன், மட அன்னமே அஞ்சல் - அழகிய அன்னப்

பறவையே அஞ்சாதே, உன்னன் அணிநடையும் - உனது அழகிய நடையும், வஞ்சி அணையும் மனிநடையும் - வஞ்சிக் கொடியை ஒத்த மகளிரது அழகிய நடையும் விஞ்சியது காணப்பிடித்தது கான் - மேலானது எது என அறிவதற்கு நின்னைப் பிடித்தோம் - உன்னைப் பிடித்தோம் என்றான் - என சொன்னான்.

பொழிப்பு : தெனுண்டு களிக்கிள்ள வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலர்களை மாலையாக அணிந்த நளமகாராசன் இளமையான அன்னமே, அஞ்சம் கொள்ளாதே, உன்னுடைய அழகிய நடையினையும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் பொருட்டே, நான் உன்னைப் பிடித்தேன். ஆதலால் நீ பயப்படாதே என்று நளன் அப்பறவைக்கு ஆறுதல் கூறினான்.

விளக்கம்: அன்னமே, யான் உன்னை பிடித்தது கொல் வதற்கல்ல அல்லது உன்னை கூட்டில் அடைப்பதற்கல்ல, உன் நடையின் அழகையும் உன் நடைக்கு ஒப்பாக கூறப்படும் பெண்களின் நடையினையும் ஒப்பிட்டுப்பாப்பதற்காகவே உன்னைப் பிடித்தேன். ஆதலால் கலங்காதே என அஞ்சிய அன்னத்திற்கு நளன் தேறுதல் கூறினான்.

இப்பாடல் நளனால் அன்னத்திற்கு அன்னம் பயந்து நடுங்கிய போது கூறப்பட்டது.

9. செய்ய கமலத் தீருவை நிகரான
தையல் பிடித்த தனியின்னம் - செய்ய
அடுமாற்ற மில்லா அரசன் சொற் கேட்டுத்
தடுமாற்றம் தீந்ததே தான்.

பதவுரை : செய்ய கமலத் தீருவை நிகரான தையல் பிடித்த - சிவந்த தாமரை மலரின் தீருமகளை ஒத்த மகளிர் பிடித்த, தனி அன்னம் - ஒப்பற்ற அன்னப்பறவை, வெய்ய ஆடு மாற்றம் இல்லாத அரசன் சொல் கேட்டு - கொடிய சொல்லுந் தன்மை இல்லாத அரசனின் சொல் கேட்டு, தடுமாற்றம் தீர்ந்தது - மயக்கம் நீங்கியது.

பொழிப்பு : செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமியை ஒத்திருக்கும் ஒரு தோழியானவள் பிடித்துக்கொண்டிருந்த அந்த ஒப்பற்ற அன்னமானது கொலை செய்யும் கொடிதான் கருத்தில் இல்லாத அரசனின் அந்தச் சொற்களைக் கேட்டு மனக்கலக்கம் தீர்ந்தது.

விளக்கம் : இங்கு பெண்ணை தாமரை மீது வீற்றிருக்கும் இலக்குமிக்கு ஒப்பித்துள்ளமையை காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

10. திசைமுகந்த வெண்கவிதைத் தேர்வேந்தே, உன்றன் இசைமுகந்த தோளுக் கிசைவாள் - வசையில் தமயந்தி என்றோதும் தையலாள் மென்றோள் அமையந்தி என்றோர் அணங்கு.

பதவரை : திசை முகந்த வெண் கவிதைத் தேர் வேந்தே - திசைகளை தன் சிறப்பினால் அளக்கின்ற வெண் கொற்றக் குடையை உடைய தேர் உள்ள அரசனே, வசை இல் தமயந்தி என்று ஓதும் தையலாள் - குற்றம் இல்லாத தமயந்தி என்று கூறப் படும் பெண், மென்தோள் அமை அந்தி என்று ஓர் அணங்கு - மென்மையான தோள்கள் மூங்கிலின் அழகு உள்ளன என்று கூறப்படும் தெய்வப்பெண், உன்னன் இசை முகந்த தோளுக்கு இசைவான் - எனது புகழ் பொருந்தி தோளுக்கு உகந்தவள்.

பொழிப்பு : எட்டுத்திசையில் உள்ளவர்கள் எல்லோரையும் தன்னுள் அடக்கிய வெண்கொன்றக் குடையையும், தேர்ப்படையையும் உடைய அரசே, புகழ் நிரம்பப் பெற்ற உன்னுடைய தோள்களுக்கு பொருத்தமானவள், மென்மையான தோள்களும் மூங்கில் போலும் அழகுடையாள் என்று சொல்லக்கூடவள், தெய்வப் பெண் போன்றவருமாகிய குற்றமில்லாத தமயந்தி என்னும் பெண் ஆனவள் என்று அந்த அன்னம் அரசனிடம் கூறியது.

விளக்கம் : “திசைமுகந்த வெண் கவிகைத் தேர்வேந்தன்” என்று நளவின் புகழ் மிக்கவன் என்பதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். அத்துடன் மூங்கில் போலும் அழகுடையவள் என தமயந்தியை வர்ணித்துள்ளார்.

இப்பாடல் அன்னப்பறவையால் நளமகாரசனுக்கு கூறப் பட்டது.

11. அன்னம் மொழிந்த மொழிபுகா முன்புக்குக் கன்னி மனக்கோயில், கைக்கொள்ளச் - சொன்னமயில் ஆர்மடந்தை என்றான் அனங்கன் சிலைவளைப்பப் பார்மடந்தை கோமான் பதைதது.

பதவரை : பார்மடந்தை கோம்பன் - பூமாதேவியின் தலைவனான நளன், அன்னம் மொழிந்த புகாமுன் கன்னி புக்கு மனக்கோயில் கைகொள்ள - அன்னம் தமயந்தியை பற்றிய சொற்கள் அவன் மனதினுள் புகு முன் தமயந்தி என்னும் பெயர்

புகுந்து அவனது மனதில் இடம் பெற, அனங்கன் சிலை வளைப்ப - ஆசை என்னும் மன்மதன் வருத்த, பதைத்து - துன்புற்று, சொன்ன மயில் யார் மடந்தை என்றான் - நீ கூறிய பெண் யார் மகள் எனக் கேட்டான்.

பொழிப்பு : அன்னப்பறவையானது சொன்ன சொற்கள் செவிவழியாகவே புகு முன்பே தமயந்தி என்னும் கன்னியானவள் அவன் மனக்கோயினுள் புகுந்து அதனைத் தன் வசமாக்கிக் கொள்ள மன்மதன் தனது கம்புவில்லை வளைத்து அம்புகளை ஏவ நிலமகனுக்கு தலைவனான நளமகாராசன் துடிதுடித்து நீ சொன்ன அந்த மயிலனையால் யார் மகளோ என்று வினாவினான்

விளக்கம் : அன்னத்தின் உரை கேட்டதும் நளன் அடைந்த மெய்ப்பாட்டினை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது. தமயந்தியை நேரில் காணாத போதும் அவனது உள்ளத்தில் அவள் புகுந்து தன்வசமாக்கிச் கொண்டாள் என்பதால் நளன் காதல் மயக்குற்றான் என்பது தெளிவாகிறது.

இப்பாடல் நளனின் காதல் மயப்பாட்டால் நளன் பெற்ற உணர்ச்சியை எடுத்துக் கூறிகிறார்.

12. எழுவடுதோள் மன்னா இலங்கிலையோர் தூண்டக் கொழு நுதியிற் சாய்ந்தகுவளை - உழுநர் மடைமிதிப்பத் தேன்பாயும் மாடோலிநீர் நாடன் கொடை விதர்ப்பன் பெற்றதோர் கொம்பு.

பதவுரை : எழு அடு தோள் மன்னா - தூணியை ஒத்த தோள் களை - உடைய அரசனே, இலங்கு இழை - விளங்கும் ஆபர ணங்கள் அனிந்த தமயந்தி, ஏர் தூண்டக் கொழு நுதியில் சாய்ந்த குவளை - கலப்பை உழு அதன் கொழுவின் நுனியில் சேர்ந்த குவளைக் கொடிகள், உழுநர் மடை மிதிப்பத் தேன் பாயும் - உழவர் வரம்புகளில் வைத்துக் காலால் மிதிக்கத் தேன் தேன் பாய்கின்ற, மாடு ஓலி நீர் நாடன் கொடைவிதர்ப்பன் நாட்டு அரசனும் கொடையாளியும் ஆகிய வீமன் மகள் ஆவாள்.

பொழிப்பு: இரும்புத்துழனையும் வெற்றி கொள்ளும் திண்மையான தோள்களை உடைய அரசே, ஓளி விளங்கும் ஆபரணங்களை அனிந்த அந்த நங்கையானவள் உழவர் ஏரைச் செலுத்துகையில் கொழு என்னும் கருவியின் நுனியால் சாய்ந்து விழுந்த குவளை மலர்கள் நீர்வருத் மடைகளில் அவர்கள் மடக்கி மிதிப்பதினால் தேன் பாய்ந்து ஒடுகின்ற

ஒவிகள் மிக்க நீர்வளம் நிறைந்த விதர்ப்ப நாட்டுக்குரியவனும் வீமராசன் பெற்ற ஒப்பற்ற பூங்சொடி போன்றவள் ஆவாள்.

விளக்கம் : வீமராசன் பெற்றெடுத்த பூங்கொடியாளேயான் கூறிய அணங்காவாள் என்று அன்னம் நளனிடம் கூறியதென்க. இப்பாடவில் விதர்ப்ப நாட்டின் நீர் வளச்சிரப்பை வியந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. அடுதோள் - வினைத்தொகை.

13. நாற்குணமும் நாற்பைடயா ஜம்புலனும் நல்லமைச்சா ஆர்க்கும் சிலம்பே அணிமுரசா - வேற்பைடயும் வாளுமே கண்ணா வதன மதிக்குடைக்கீழ். ஆளுமே பெண்மை அரசு.

பதவுரை : தமய்ந்தி ஆனவள், வதனமதிக் குடைக்கீழ் முகமாகிய குடையின் கீழ், நாற்குணமும் நாற்படை ஆ - பெண் மைக்கு உரிய அச்சம், மடம், நானம், பயிரப்பு ஆகிய நான்கு குணங்களும் யானை குதிரை தேர் காலால் ஆகிய நான்கு படை கள் ஆகவும், ஜம்புலனும் நல் அமைச்ச ஆ - மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி, நா ஆகிய ஜந்து புலன்களும் நல்ல அமைச்சர்களாவும், ஆர்க்கும் சிலம்பு அணி முரச ஆ - ஒவிற்கும் காற் சிலம்பு அழிய முரச வாத்தியம் ஆகவும், கண் வேற்பைடயும் வாளும் ஆ-கண்கள் வேல் வாள் ஆகிய படைக்கருவிகளாகவும் கொண்டு, பெண்மை என்னும் அரசை ஆட்சி செய்கின்றான்.

பொழிப்பு : பெண்களுக்குரியதான் நான்கு வகைக் குணங்களும் நால்வகைப்படைகளாவும், ஜந்து பொறிகளும் நல்ல மந்தி ரிகளாகவும் வேலாயுதமும், வாலாயுதமும் கண்களாகிய முகமாகிய சந்திரன் போன்ற குடை நிழவில் பெண்தன்மையாகிய இராச்சி யத்தை தமய்ந்தி ஆளுவாள்,

விளக்கம் : நான்கு குணங்களே தன்னை காக்கின்ற நான்கு வகைச்சேனைகளாகவும் ஜம்புலன்களே நன்றிலையில் நிறுத்தும் மதியடைய மந்திரிகளாவும், காலில் அமைந்திருக்கும் நுபுரங்களே பெருமை முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தும் முரச வாத்தியங்களாகவும், தன்னுடைய கண்களே எதித்தோரை வருத்தும் வேலாயுதமும், வாளாயுதமாகவும் கொண்டு ஓர் அரசனைப் போன்று முகமாகிய சந்திர வட்டக்குடையின் கீழ் தமய்ந்தி பெண் தன்மையாகிய அரசு ஆளுகையை நடத்துகிறாள் என்றான் புலவர். நயம் மிகுந்த செய்யுள் இது தமய்ந்தியின் ஈடில்லா அழகும் மேன்மைக் குணங்களும் முற்றுஞுவகம் என்னும் அணியினால் சிறப்பித்துக்கூறப்பட்டுள்ளது.

அரசனது குடை மக்கள் துயரத்தை தீர்ப்பதற்கு அடையாளமாய் நின்று அவனது அன்பையும் அருளையும் குறிப்பதாகும். அழகொடு தன்மையும் பொருந்திய முகத்தினளாயிருந்தாள் தமயந்தி என்பதைக் குறிக்கப் புலவர் அவள் முகத்தை குடையாக்கினார்.

14. என்று நுடங்கு மிடையென்ப ஏழுலகும்
நின்ற கவிகை நிழல் வேந்தே - ஒன்றி
அறுகாற் சிறுபறவை அஞ்சிறகால் வீசம்
சிறுகாற்றுக் காற்றாது தேய்ந்து.

பதவுரை: ஏழு உலகும் நின்ற கவிகை நிழல் வேந்தே - ஏழு நிலப்பரப்புக்களிலும் புகழ் விளங்குகின்ற குடையின் ஆளுகையை உடைய அரசனே அறுகால் சிறுபறவை ஒன்றி அம் சிறகு ஆல் வீசம் - ஆறு கால்களை உடைய சிறுபறவை போன்ற வண்டு அருகிலே சென்று அழகிய சிறகுகளால் எழுப்பும் சிறு காற்றுக்கு தாங்க இயலாமல் வருந்தி, என்றும் இடை நுடங்கும் என்ப - எப்பொழுதும் அவளுடைய இடைஒடுங்கும் எனக் கூறுவர்.

பொழிப்பு: ஏழு உலகங்களிலும் நிலைபெற்ற குடையின் நிழலை உடைய அரசனே, ஆறுகால் உடைய வண்டுகள் தமயந்தியை நெருங்கி தமது அழகிய சிறிய சிறகுகளினால் வீசகின்ற மெல்லிய காற்றுக்கே தமயந்தியின் இடை பொறுக்க முடியாமல் எப்பொழுதும் துவண்டு கொண்டிருக்கும் என்று அந்நாட்டார் சொல்வார்கள்.

விளக்கம் : ஏழு உலகங்கள் என்பதில் ஏழு தீவுகள் என்றும் பொருள் கொள்வர். வண்டுகள் சிறகுகளால் வீசகின்ற மெல்லிய காற்றுக்கே தமயந்தியின் இடை துவஞும் என்று இப் பாடல் கூறுகிறது. அவளது கூந்தலின் மனத்தையும் மாலையில் உள்ள தேனையும் விரும்பி மொய்த்துக் கொண்டிருக்கும் வண்டுகள் பறப்பதால் ஏற்படும் சிறு காற்றுக்கு ஆற்றாமல் இடுப்பு நாள் தோறும் தேய்ந்து வருகின்றன. என்று கூறுவதன் மூலம் இடையளக்கப் புலப்படுத்தி உள்ளார்.

இடை சிறுத்திருப்பது நல்லியர் நங்கையர் இலக்கணம். தமயந்தியின் இடை எப்பொழுதும் துவண்டு கொண்டிருக்கும் என்பதற்கு விதர்ப்ப நாட்டவர்களே சான்று பகருவர். என்று அன்னத்தின் வாயிலாகப் புலவர் கூறும் திறன் வியக்கத்தக்கது.

15. அன்னமே நீயுரைத்த அன்னத்தை என்னாவி உன்னவே சோரும் உனக்கவளோ - டென்ன அடைவென்றாள் மற்றந்த அன்னமதை முன்னே நடைவென்றாள் தன்பால் நயந்து.

பதவுரை : அந்த அன்னத்தை முன்னே நடைவென்றாள் பால் நயந்து - அந்த அன்னப்பறவையை முன்பு நடையினால் வென்றதமயந்தியில் விருப்புற்று அன்னமே -அன்னப்பறவையே, நீ உரைத்த அன்னத்தை உன்ன என் அவி சோரும் - நீ சொல் லிய அன்னத்தை ஒத்த தமயந்தியை நினைக்க எனது உயிர் தளர்கிறது. உனக்கு அவளோடு என்னை அடைவு -உனக்கு அத் தமயந்தியோடு என்ன தொடர்பு என்றான் - எனக் கூறினான்.

பொழிப்பு : அந்த அன்னப்பறவையை முன்னமேயே தன் நடையழகால் வெற்றி கொண்டவளாகிய தமயந்தியிடத்து விருப்பமுற்று அன்னமே, நீ சொல்லிய அந்த அன்னத்தை நினைக்கும் போதே எனது உயிர் சோர்வடைகிறது. உனக்கும் அவளுக்கும் எத்தகைய தொடர்போ? என்று வினாவினான்.

விளக்கம் : இப்பாடவில் தமயந்தியின் நடை அன்ன நடையிலும் சிறந்ததென்பது புலனாகிறது. அன்ன மதை முன்னே நடை வென்றாள் என்பதால் அன்னம் அவளிடமே நடை கற்க வேண்டும் என்னும் பின்வரும் பாடல் கருத்தினை முன்னரே உணர வைத்தார்.

16. பூமனைவாய் வாழ்கின்ற புட்குலங்கள் யாமவள் தன் மாமனைவாய் வாழும் மயிற்குலங்கள் - காமன் படைகற்பான் வந்தடைந்தான் பைந்தொடியாள் பாத நடைகற்பான் வந்தனடந்தோம் யாம்.

பதவுரை : அவள் தன் மாமனை வாழ் மயிற்குலங்கள் படைகற்பான் காமன் வந்தடைந்தான் - அத்தமயந்தியின் ஆழ கிய அரண்மனையில் அவளோடு வாழ்கின்ற மயில் போன்ற அவளது தோழிப் பெண்களின் கண்களின் ஆயுதப் பயிற்சியை காண ஆழகின் கடவுளான மன்மதன் வந்து சேர்ந்தான். யாம் பூமனை வாழ் புட்குலங்கள் - நாங்கள் தாமரை மலர் ஆக்ய மனைகளில் வாழும் பறவைக் கூட்டங்கள், நாம் பைந்கொடியாள் நடை கற்பான் வந்தடைந்தோம் - நாங்கள் ஆழகிய வளையல்களை அனிந்த தமயந்தியின் நடையைச் கற்பதற்கு வந்தடைந்தோம்.

பொழிப்பு: நாங்கள் மலர்களான வீடுகளில் வாழ்கின்ற பறவையினங்களாயினும், அவளுடைய பெரிய மரம் அரண் மனையில் வசிக்கின்ற மயிற் கூட்டங்களை ஒத்த சோடியைரப் போன்று அவளுடன் நெருங்கிப் பழகி உள்ளோம். அவளுடைய கண் பார்வையினை பார்த்து பார்த்து படை தொழிலினை கற்கும் பொருட்டாக மன்மதன் வந்து இருந்தான். நாங்கள் அந்த பசிய தொடையுடையாளின் பாத்தது நடையினைக் கற்பது கருத அவளிடத்தே சென்று சேந்திரிருந்தோம்.

விளக்கம் : மலர்களை தொடுக்கும் மன்மதன் படைத் தொழில் கற்பான் வேண்டித் தமயந்தியை வந்தடைந்தான். நாங்கள் அவளிடம் நடையழகு கற்பான் வேண்டி வந்து சேர்ந்தோம். என்று அன்னம் தமயந்திக்கும் தனக்குமுள்ள நெருக்கத்தை நளவுக்கு எடுத்துரைத்தது. இதனைக் கேட்டதும் நளன் அடைந்த மெய்ப்பாட்டினை அடுத்து வரும் செய்யுளில் காண்க.

17. இற்றது நெஞ்சம் எழுந்த திருங்காதல்

அற்றது மானம் அழிந்தது நாண - மற்றினியுன் வாயுடைய தென்னுடைய வாழ்வென்றான் வெங்காமத் தீயுடைய நெஞ்சடையான் தேர்ந்து.

பதவுரை : வெம் காமத் தீயுடைய நெஞ்சு உடையான் - கொடிய ஆசை உடைய மனத்தை உடைய நளன், தேர்ந்து - தன் மனதில் ஆராய்ந்து, நெஞ்சம் இற்றது இருங்காதல் எழுந்தது - மனம் அழிந்தது - மானம் நீங்கியது நாணம் இல்லாமல் ஆகி யது. இனி என் வாழ்வு உன் வாய் உடையது- இனி என் உயிர் உன் கண் தங்கியுள்ளது என்றான் - எனக் கூறினான்.

பொழிப்பு : அன்னம் கூறியதைக்கேட்ட நளனது மனம் உடைந்தது. ஆசை என்னும் பெரு நெருப்பு முன்னெடுமுந்தது. மான உணர்வும் வெக்கமும் நீங்கின. கொடிய காமமாகிய நெங்கையுடைய அவன் சற்றுத் தெளிவடைந்து இனிமேல் என்னுடைய நல்வாழ்வு உன் வாய்ச் சொற்களின் வளத்திலேயே தங்கி உள்ளது என்றான்.

விளக்கம் : காதலால் தளர்வுற்ற அரசன் “அன்னமே என்னை தமயந்தி மனக்கும் படி அவளிடம் நீ போய்ச் சொல் லுகின்ற திறமையினால் தான் இனி வாழ்வதும் அழிந்தொழிலுதும் இருக்கின்றது” என்று கூறும் கருத்துடையது இப்பாடல்.

பூமியின் அடிமீல் வெப்பம் அதிகமானால் பூசம்பம் ஏற்படுவது போல் காமத்தீயின் மிகுதியினால் நளனது உள்ளத்திலும் ஒரு கம்பம் ஏற்பட்டது. இதனால் அவனது மனம் பின்து போயிற்று. பின்த மலையிலிருந்து எரிமலையில் இருந்து தீ வெளிவருவது போல் காமத் தீ எழுந்து பரவியது. பரவிய தீ அறிவையும் மானம் வெட்கம் ஆகிய குணங்களையும் எரிந்து விட்டது.

மானமும் வெட்கமும் அறியவே, உலகு காக்கும் ஒரு மன்னன், அற்பமாக ஒரு பறவையைப் பார்த்து “உன் வாயில் இருக்கிறது என் வாழ்வு நீதான் எனக்கு உயிர்பிச்சை அளிக்க வேண்டும்.” என்று தன் தகுதிக்கு ஒவ்வாத படி கேட்க நேர்ந்தது. இது காதவின் திறன். நளனுடைய குற்றமன்று.

18. வீமன் திருமடந்தை மென்முலையை உன்னுடைய வாம நெடும் புயத்தே வைகுவிப்பேன் - சேம நெடுங்குடையாய் என்றுரைத்து நீங்கியதே அன்னம் ஒடுங்கிடையாள் தன்பால் உயர்ந்து.

பதவரை : சேம நெடும் குடையாய் - பாதுகாத்தற் தொழிலுக்குரிய நீண்ட வென்கொன்றக் குடையை உடைய அரசனே, வீமன் திருமடந்தை மென்மாவை - வீம அரசனது அழகிய மகளான தமயந்தியினது அழகிய திருமண மாலையை, உன்னுடைய வாம நெடும் புயத்தே வைகுவிப்பேன் - உனது அழகிய நீண்ட தோள்களில் அணிய வைப்பேன் என்று அன்னம் உரைத்து - என்று அன்னம் நளனுக்கு சொல்லி, ஒடுங்கு இடியாள் தன் பால் உயர்ந்து நீங்கியது - ஒடுங்கிய இடையை உடைய தமயந்தியிடம் பறந்து சென்றது.

பொழிப்பு : “உயிர்களுக்கு காவலாக விளங்கும் பெரிய வென்கொன்றைக் குடையை உடையவனே, வீமராசன் மகளாகிய இலக்குமியை ஒத்த தமயந்தியின் மென்மையான மார்பகங்களை உன்னுடைய அழகிய பெரிய தோள்களிடத்தே பொருத்துமாறு யானே செய்விப்பேன்.” என்று உரைத்து ஒடுக்கமான இடையையுடையவளான தமயந்தியிடத்திற் செல்லும் பொருட்டாக அந்த அன்னம் வானத்தே உயர எழுந்து பறந்து போயிற்று.

விளக்கம் : வீமன் திருமடந்தை மென் முலையை என்பதற்கு பதிலாக வீமன் திருமடந்தை மெல்லியலை எல்றும் கொள்வர். அவ்வாறு கொள்வின் வீமராசனது அழகிய திருமகளான மெல்லிய மேனியான தமயந்தியை உன்னுடைய அழகிய பெரிய தோள்களிடத்து தங்கும் படி செய்வேன் என்று அன்னம் உரைத்தது எனலாம்.

“பல அரசர்களும் விரும்புவதற்குரிய அழகு நலம் வாய்ந்த தமயந்திக்கு, உனது அழகு முதலிய பெருமைகளை எடுத்துக் கூறி உன்னை மணக்கும்படி செய்வேன்” என்று அன்னம் நளனி டம் எடுத்துரைத்தது இப்பாடவில் அன்னம் தூது செல்வதன் நோக்கத்தை புலப்படுத்தியது.

19. இவ்வளவிற் செல்லுங்கொல் இவ்வளவிற் காணுங்கொல் இவ்வளவிற் காதல் இயம்புங்கொல் - இவ்வளவிற் மீஞங்கொல் என்றுரையா விம்மினான்மும்மதம்நின் நானுங்கொல் யானை அரசு.

பதவரை : மும்மதம் நின்று ஆனும் சொல் யானை அரசு - கன்னமதம் கபோல மதம் பீசமதம் என்னும் மதங்களை உடைய கொல்லும் யானையை உடைய அரசன், இவ்வளவிற் செல்லம் கொல் - இந்த நேரத்துள் அன்னப்பறவையை தமயந்தியிடம் சென்றிருக்குமா? இவ்வளவிற் காணுங்கொல் - இந்த நேரம் அளவில் தமயந்தியை அன்னம் காணுமா? இவ்வளவில் காதல் இயம்பும் சொல் - இந்த நேர அளவில் என் விருப்பத்தை அன்னம் தமயந்தியிடம் சொல்லுமா? இவ்வளவில் மீஞும் கொல் - இந்நேர அளவில் அன்னம் மீட்டு இங்கு வரமா? என்று உரையாவிம்பினான் என்று சொல்லித் துன்புற்றான்.

பொழிப்பு : முவகை மதங்கொண்ட கொலைத்தொழிலை உடைய யானைகளையும் அடக்கி ஆனும் அரசனாகிய நளன் இத்தனைப் பொழுதில் அன்னமானது அவளைச் சென்றடைந்திருக்குமோ? இத்தனை நேரத்தில் எனது கண்டிருக்குமோ? இத்தனை நேரத்தில் எனது காதலை அவளிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி இருக்குமோ? இத்தனை நேரத்தில் இங்கிருந்து அவன்னம் திரும்பி இருக்குமோ? என்று பலவாறாக சொல்லி ஏங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

விளக்கம் : மும்மதம் நின்று ஆகும் சொல் யானை அரசு என்பதற்கு முவகை மதங்களும் மிகுந்து நிலை பெற்று விளங்கும் கொலைத்தொழிலையுடைய யானையை உடைய நளன் என பொருள் கொள்வாரும் உளர்.

20. மன்னன் விடுத்த வடிவில் திகழ்கின்ற அன்னம் போய்க் கண்ணி அருகணைய - நன்னுதலும் தன் ஆடல் விட்டுத் தனியிடஞ்சேர்ந் தாங்கதனை என்னாடல் சொல்லென்றாள் ஈங்கு.

பதவுரை : மன்னன் விடுத்த வடிவில் திகழ்கின்ற அன்னம் போய் கண்ணி அருகு அணைய - நளன் அனுப்பிய அழகு விளங்குகின்ற அன்னப்பறவை தமயந்தியின் பக்கம் செல்ல, நல்நுதல் தன் ஆடல் விட்டு தனி இடம் சேர்ந்து - நல்ல நெற்றியை உடைய தமயந்தி தன் விளையாடலைக்கைவிட்டுத் தனி இடத்தை அடைந்து ஆங்கு அதனை ஈங்கு நாடல் என் சொல் என்றாள் - அங்கே அதனிடம் இங்கு வந்ததன் காரணம் என்ன என்றுகேட்டாள்.

பொழிப்பு : நளன் தூதாக அனுப்பிய அழகான உருவ எழிலுடன் விளங்குகின்ற அந்த அன்னப்பறவையானது பறந்து சென்று கண்ணியாம் தமயந்தியின் அருகில் போய் சேர்ந்ததும், அழகிய நெற்றியை உடைய தமயந்தியும் தன்னுடைய விளையாட்டுக்களை கைவிட்டு யாருமற்ற ஒரு தனி இடத்தில் அந்த அன்னத்தை அழைத்துப்போய் அங்கு அந்த அன்னத்தை பார்த்து நீ இங்கு என்னை தேடி வந்தது எதற்காக? சொல்லுவாயாக என்றாள்.

விளக்கம் : இவ்விடத்தே நளனிடமிருந்து அவ்வன்னம் அவன் காதலைச் சொல்ல வந்தது என்பது எவ்வாறு அவளுக்கு தெரிந்தது ஏன் அவள் தனியிடம் சென்றான்- என்ற என்னை எழும்.

21. செம்மனத்தான் தண்ணளியான் செங்கோலான்

மங்கையர்கள்

தம்மனத்தை வாங்குந் தடத்தோளான் - மெய்ம்மை
நளனென்பான் மேனிலத்தும் நானிலத்தும் மிக்கான்
உள னென்பான் வேந்தன் உனக்கு.

பதவுரை : செம்மனத்தான் தண் அனியான் - செவ்விய உள்ளம் உள்ளவன் மிக்க கருணை உள்ளவன். செங்கோலான் - நீதியான ஆட்சி உடையவன் மங்கையர் தம்மனதை வாங்கும் தடந்தோளான் - மகளிரின் உள்ளத்தை கவரும் அகன்ற தோள் களை உடையவன். மேய்மை நளன் என்பான் - மேய்மைப்பண்பு உள்ள நளன் என்னும் பெயர் உள்ளவன். மேல் நிலத்தும் நால் நிலத்தும் மிக்கான் - மேல் உலகிலும் இவ் உலகிலும் மிக்க பெருமை உள்ளவன். வேந்தன் நளன் என்பான் உனக்கு உளான் - அரசன் நளன் என்பவன் உனக்கு மனமகனாக ஆவதற்கு உரியவனாக இருக்கின்றான்.

பொழிப்பு : நல்ல மனமுடையவனும் அன்போடு கூடிய கருணை உடையவனும் அறவழி நின்று தவறாது ஆட்சி

செய்கின்றவனும், இளம்பெண்களின் மனதை தம்மிடம் இழக்கின்ற நீண்ட உயர்ந்த தோள்களை உடையவனும் உன்மையாளனுமாகிய நளன் என்னும் பெயருடையான் மேலுலகத் திலும் இவ் உலகத்திலும் தமக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத புகழ் உடையவனாக இருக்கின்றான். அவனே உனக்குரிய வேந் தனவான்.

விளக்கம் : நளனது மேன்மைக்குணம், அவன் செங்கோல் செலுத்தும் நேர்மை, அழகு முதலியவற்றை இச் செய்யுள் கூறு கின்றன. தண்ணளியான் என்றால் கருணையுடையவன், எனவே நீதியோடு கருணையும் உடையவன் என்று புலவர் குறிப்பதால் மானிடங் கடந்த தெய்வ தன்மையை எட்டிய மேன்மகன் நளன் என்பது புலப்படுகிறது.

22. அறங்கிடந்த நெஞ்சம் அருளொழுகு கண்ணும் மறங்கிடந்த திண்டோள் வலியும் - திறங்கிடந்த செங்கண் மால் அல்லனேல் தேர்வேந்தர் ஒப்பரோ அங்கன்மா ஞாலத் தவற்கு.

பதவுரை : அறம் கிடந்த நெஞ்சம் அருள் ஓழுகும் கண்ணும் - தருமம் உள்ள உள்ளமும் அருள் உள்ள கண்களும், மறம் கிடந்த திண்டோள் வலியும் - வீரம் உள்ள உறுதியான தோள்களின் வலிமையும், திறம் கிடந்த அம் சன் ஞாலத்தவர்க்கு - ஆற்றல் மிக்க அழகிய பரந்த பூமியை உடைய நளனுக்கு, செங்கண்மால் அல்லனேல் தேர் வேந்தர் ஒப்பரோ - திருமால் அல்லாமல் உலகத்து அரசர் ஒப்பு ஆகார்.

பொழிப்பு : அறநெறிகள் தங்கியிருக்கும் நெஞ்சமும் அருள் ஒங்கிக் கொண்டிருக்கும் கண்களும், வீரம் தங்கியிருக்கும் திண்மையான தோற்றமும் உடையவன் அந்த நளன். அழகிய இடத்தினை உடைய இப்பெரு மன்னுலகத்தில் அன் நளனுக்கு சிவந்த கண்ணியை உடைய திருமாலே ஒப்புடையவனாக மாட்டான். என்றால் மற்ற தேர் ஊர்ந்து செல்லும் அரசர்கள் அவனை ஒப்பார் எனக் கூறலாமோ?

விளக்கம் : நளனும் செங்கோல் ஆட்சி சிறப்பினையும் திண்டோள் வலிமையையும் இப்பாடல் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. தேவ உலகிலும் இப்பு உலகிலும் அவனை ஒப்பார் இல்லை என்று முன்னர் கூறிய அன்னம் இப்பாடலில் திருமாலும் அவனுக்கு நிகரல்லக் என நய்த்தற்குரியது.

23. புள்ளின் மொழியினோடு பூவாளி தன்னுடைய
உள்ளத் கவர ஒளியிழந்த - வெள்ளை
மதியிழந்த தாமெனன வாய்ந்திருந்தாள் வண்டின்
பொதியிழந்த மெல்லோதிப் பொன்.

பதவரை: வண்டின் பொதி இருந்த மெல் ஒதிப் பொன் - வண்டிக் கூட்டம் இருக்கும் மென்மையான கூந்தலை உடைய திருமகள் ஆகிய தமயந்தி, புள்ளின் மொழியினோடு - அன்னப் பறவையின் மொழிகளினால் பூ வாளி தன் உள்ளத்தை கவர - பூக்கள் ஆகிய தன் அம்புகள் தன் உள்ளத்தை ஸர்க்க, ஒளி இழந்த வெள்ளை மதி இருந்ததாம் என்ன - ஒளி இல்லாத வெள்ளை சந்திரன் இருந்தது போல, வாய்ந்து இருந்தா-நிறம் வேறுபட்டு இருந்தாள்.

பொழிப்பு : வண்டினத்தின் கூட்டங்கள் என்னேரமும் தங்கியிருக்கும் மென்மையான கூந்தலையுடைய திருமகளை ஒத்த தமயந்தியானவள் அந்த அன்னத்தின் சொற்களோடு தன் மன மதனின் மலரம்புகள் தனது மனதை கொள்ளை கொண்டு தன் வயப்படுத்தியதால் ஒளி குறைந்த வெண்ணிலவு இருக்கும்படியாக காதலால் உள்ளம் வெளுத்துப் போய் அவ்விடத்தே வீற்றிருந்தாள்

விளக்கம் : காதல் வயப்பட்ட தமயந்தியின் நிலையினை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது. மன்மதனின் மலர் அம்புகளும் அன்னத்தின் சொற்களும் தமயந்தியின் பொன் உடலை வெளுக்க செய்து விட்டன என்கிறார் புலவர். தமயந்தியின் உடலை வெண் நிலவுக்கு உவமித்தமை குறிப்பிடத்க்கது.

24. வாவி உறையும் மடவனமே என்னுடைய
ஆவி உவந்தளித்தாய் ஆதியால் - காவினிடைத்
தேர்வேந்தற்கென்னிலைமைசென்றுரைத்தி
என்றுரைத்தாள்
பார் வேந்தன் பாவை பதைத்து.

பதவரை: வாவி உறையும் மட அனமே - வாவியில் வசிக் கும்அழிய அன்னப்பறவையே, என்னுடைய ஆவி உவந்து அளித்தாய் - எனது உயிரை என்னிடம் உவந்து அளித்தாய், ஆதி யால் - ஆகையால், காவின் இடைத் தேர் வேந்தற்க்கு என் நில மையை சென்று உரைத்தி - சோலையின் கண் தேரையுடைய நள னுக்கு யான் அவனை திருமணம் செய்ய விரும்பியதை சொல், என்று - என்று, பார்வேந்தன் பார்வை - வீம அரச னுடைய மகள் ஆகிய தமயந்தி பதைத்து உரைத்தாள்- மனம் பதைத்து சொன்னாள்.

பொழிப்பு : நாடானும் வேந்தனாகிய வீமனுடைய மகளாகிய தமயந்தி மனம் துடித்து மலர்ப் பொய்கையில் வாழ்கின்ற இளம் பருவத்து அன்னப்பறவையே, நீ சென்று பூஞ்சோலையில் இருக்கின்ற தேரையுடைய மன்னருக்கு என்னுடைய இந்நிலையை உரைப்பாயாக. அவ்வாறு கூறினமையால் என்னுடைய உயிரை எனக்கு விருப்பத்தோடு கொடுத்தாய் ஆவாற் என்று கூறினாள்.

விளக்கம் : தமயந்தி நளன் மீது கொண்ட விருப்பத்தை இப்பாடல் நன்கு புலப்படுத்துகிறது. தன்னுடைய நிலைமையை மன்னனுக்கு எடுத்துக் கூறுமாறு அன்னத்தை இரப்பதும், அங்கனம் சொல்லாவிடின் தன்னுயிர் தன்னுடலில் தரியாது என்று கூறுவதும் தமயந்தியின் காதல் வேகத்தின் செயற்பாடு ஆகும்.

தமயந்தியினால் அன்னத்திற்கு கூறப்பட்டது.

25. மன்னன் புயம்நின் வளமார்புக் கச்சாகும்
என்ன முயங்குவிப்பேன் என்றன்னம் - பின்னும்
பொருந்தவன் பால் ஒதிமலர்ப் பூங்கணைகள் பாய
இருந்தவன் பால் போன தெழுந்து.

பதவரை : மன்னன் புயம் நின் வளமார்புக் கச்ச ஆகும் என்ன முயங்குவிப்பேன் என்று - நளனது தோள் உனது அழகிய மார்புக்கு அணியும் கச்ச என்னும் அணியாகும் எனச் சொல்லும் படி அவனை உன்னோடு சேர செய்விப்பேன் என்று, அன்னம் பொருத்த அன்பால் பின்னும் ஒதி - அன்னப்பறவை அவளிடம் உள்ள அன்பால் மீண்டும் கூறி பூங்கணைகள் பாய இருந்தவன் பால் எழுந்து போயது - பூக்கள் ஆகிய அம்புகள் தாக்க வருந்து பவன் ஆகிய நளனிடம் பறந்து சென்றது.

பொழிப்பு : அன்னம் நளனுடைய தோள்கள் உன் அழகிய மார்புக்கு கச்சாகும் என்று சொல்லுபடியாக சேரசெய்வேன் என்று மறுபடியும் தமயந்தியின் மனம் ஏற்றுக் கொள்ளும் படி யாக ஆறுதல் கூறியது. பின் மன்மதனுடைய மலர் அம்புகள் பாய்ந்து வருத்த இருந்தவனாகிய நளனிடம் பறந்து சென்றது.

விளக்கம் : நளன் உன்னை திருமணம் கொள்ளச் செய் விப்பேன் என்று அன்னம் தமயந்திக்கு உறுதி கூறிச் சென் றது என்பதை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது.

அன்னப்பறவையால் தமயந்திக்கு கூறப்பட்டது.

26. பேரழகு சேர்கின்ற தென்னப் பிறைநுதல் மேடு நீரரும்பும் தன்பேதை நின்றாளைப் - பாராக் குலவேந்தன் சிந்தித்தான் கோவேந்தர் தம்மை மலர் வேய்ந்து கொள்ளும் மணம்.

பதவுரை : பேர் அழகு சோர்க்கின்றது என்னப் பிறைநுதல்மேல் நீர் அரும்ப நின்றாள் தன் பேதையை - பெரும் அழகு சொரிதல் போல பிறை போன்ற நெற்றியில் வியர்வை தோன்ற நின்ற தன் மகளை குலவேந்தன் பாரா - நல்ல குல ஒழுக்கம் உள்ள குல அரசன் வீமன் பார்த்து, கோவேந்தர் தம்மை மலர் மாலை அணிந்து மணமகனாகக் கொள்ளும் சுயம்வரம் என்னும் திருமணத்தை சிந்தித்தான் - நடத்தத்தீர்மானித்தான்.

பொழிப்பு : மிகுந்த அழகு பொங்கி வழிகின்றதோ என்று சொல்லும்படியாக பிறைச்சந்திரன் போன்ற தனது நெற்றியில் வேட்கை மிகுதியாலாகிய வியர்வை நீர் துளிக்க நின்றவளான பேதமையுடைய தன் மகளை சூரியகுல வேந்தனாகிய வீம அரசன் பார்த்து, மேன்மை பொருந்திய அரசர்களில் ஒருவனை மலர்மாலை அணிந்து மணம் செய்யத்தக்க சுயம்வரத்தை தன்மகனுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும் என எண்ணினான்.

விளக்கம் : காதல் வேட்கை மிகுதியால் நெற்றியிலிருந்து ஒழுகும் வியர்வையை அழகு ஒழுகுவதாக குறிப்பிட்டார்.

27. மங்கை சுயம்வரநாள் ஏழென்று வார்முரசம் எங்கும் அறைகென் றியம்பினான் - பைங்கமுன் கூந்தல்மேற் கங்கைக் கொழுந்தோடும் நன்னாடன் வேந்தர்மேல் தூதோட விட்டு.

பதவுரை : பைங்கமுகின் கூந்தல் மேல் கங்கைக் கொழுந்து ஒடு நன்னாடன் - பசிய கழுகின் பாளையீது கங்கை நீர் துளிகள் பாய்கின்ற நல்ல விதர்ப்ப நாட்டு அரசானான வீமன், வேந்தர் மேல் தூது ஒடவிட்டு - அரசர்களிடம் தூதுகளை அனுப்பி, மங்கை சுயம்வர நாள் ஏழ் என்று எங்கும் வார் முரசம் அறைகளென்று இயம்பினான். தனது மகள் தமயந்தியின் சுயம்வர திருமணம் ஏழாவது நாள் நிகழும் என எல்லா நாடுகளிலும் மூக அடித்து தெரிவிக்க என தெரிவித்தான்.

பொழிப்பு : பசுமையான பாக்கு மரங்களின் கூந்தல் பாழூகினன் மேலாகக் கங்கை ஆற்றின் வெள்ள நீர்த்திரள்கள் ஒடிக்கொண்டிருக்கின்ற நீர் வளம் மிக்க நல்ல விதர்ப்ப நாட

டின் மன்னான வீமராசன் பிறநாட்டு மன்னர்களிடத்து தூது வர்களை விரைந்து சென்று சுயம்வர நாளை அறிவிக்குமாறு ஏவி னான். தமயந்தியின் சுயம்வரம் இன்னும் ஏழு நாட்களில் நிகழும் என்று தன் நகரத்திலும், நாட்டிலும் எவ்விடத்தும் முரசறையுமாரு ஆணையிட்டான்.

விளக்கம் : தமயந்தியின் சுயம்வரம் பற்றி அயல்நாட்டு மன்னர்களுக்கு தூதர்கள் வாயிலாகவும், தன்னாட்டு மக்களுக்கு முரச மூலமாகவும் தெரிவித்தான்.

28. வழிமேல் விழிவைத்து வாள்நுகலாள் நாம மொழிமேற் செவிவைத்து மோகச் - சுழிமேல்தன் நெஞ்சோட வைத்தயர்வான் கண்டான் நெடுவானில் மஞ்சோட அன்னம் வர.

பதவுரை : வழிமேல் விழி வைத்து - அன்னம் வரும் வழி மேல் கண் பார்வையை வைத்து, வாள்நுதலால் நாம மொழிமேல் செவி - ஒளியுள்ள நெற்றியுள்ள தமயந்தியின் சொவிகளில் காதுகளை வைத்துக் கொண்டு, மோக்கஸி மேல் தன் மனதை வைத்துச் சோதிக்கின்றனான நெடுவானில் மஞ்சு ஓட அன்னம் வரக் கண்டான். நீண்ட வானத்தில் முகில் ஓட அன்னப்பறவைக் கண்டான்.

பொழிப்பு : அன்னப்பறவையானது சென்ற வழியில் தன் கண்பார்வையை நிறுத்தியிருந்தான் நளன். ஒளிபொருந்திய நெற்றியடைய தமயந்தியின் பெயராகிய சொல்லின் மீதே தன் செவிகளைச் செலுத்தி இருந்தான். அவள் மீது கொண்ட காதல் என்னும் நீர்ச்சுழியில் தன்மனம் சுழன்று செல்ல விட்டான். இங்கனம் வருந்துகின்றவனாகிய நளன் பெரிய வானில் உள்ள மேகங்கள் கலைந்தோடுமாறு அன்னப்பறவையையும் விரைவாக பறந்து வருவதைக் கண்டான்.

விளக்கம் : அன்னப்பறவையின் சிறகுகளில் இருந்து ஏழுக் காற்றால் மேகங்கள் ஓடின. அத்தனை விரைவாக அன்னம் பறந்து வந்தது என்க.

29. முகம்பாத் தருள்நோக்கி முன்னிரந்து செல்வர் அகம் பார்க்கும் அற்றோரைப்போல - மிகுங்காதல் கேளா விருந்திட்டான் அன்னத்தைக் கேளாரை வாளால் விருந்திட்ட மன்.

பதவுரை : கேளாறை வாளால் விருந்து இட்ட மன் - தன் பகைவரை தன் வாளால் கழுகு முதலியவற்றுக்கு உணவாகக் கொடுத்த நளன், செல்வர் முன் முகம் பார்த்து இரந்து - செல்வர்களின் முன் முகம் பார்த்து பணிந்து கேட்டு, அருள் நோக்கி அறம்பார்க்கும் அற்றோரைப் போல் - அவர்களின் கருணைக்காக அவர்களின் உள்ளங்களை பார்த்து நிற்கும் வறியவரைப் போல், மிகுங் காதல் அன்னத்தை கேளா இருந்திட்டான் - மிக்க அன் பொடு அன்னப்பறவை சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டு இருந்தான்.

பொழிப்பு : பகையரசர்கள் முதலியவர்களை தன்வாளினால் பறவை முதலியவற்றுக்கு விருந்தாகக் கொடுத்த மன்னன், செல்வம்மிகுந்தவரின் இனிய முகத்தை நோக்கி அவரது இரக்கத்தால் உண்டாகும் இன்சொல்லை எதிர்பார்த்து அவர் முன்னிலையில் இரந்து வேண்டுவராய் நின்று அவர்களுடைய மனக்கருத்தை அறிய எதிர்நோக்கி நிற்கின்ற வறியவர்களைப் போல் தன்மேல் தமயந்திக்கு மிகுகின்ற காதலை பற்றிய செய்தியை அன்னத்திடம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

விளக்கம் : இங்கு நளனின் காதல் வயப்பட்ட நிலையை எம்மால் அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது.

30. அன்னக் குலத்தின் அரசே, அழிகின்ற என்னுமிரை மீள எனக்களித்தாய் - முன்னுரைத்த தேமொழிக்கும் தீதிலவே? என்றான் திருத்தாரை ஏமொழிக்கும் வேலான் எடுத்து.

பதவுரை : திருந்தாரை எம் உழிக்கும் வேலான் - பகைவரின் பாதுகாப்பை அழிக்கும் வேற்படையை உடைய நளன் எழுத்து - அன்னத்தை நோக்கி, அன்னக்குலத்தின் அரசே, அன்னப்பறவை கூட்டத்து தலைமை அன்னமே, அழிகின்ற உன் உயிரைமீள எனக்கு அளித்தாய் இல்லாமல் ஆசின்ற என் உயிரைமீண்டும் எனக்கு தந்தாய். முன் உரைத்த தேம் மொழிக்கு தீது இலவே - நீ முன் கூறிய தேன் மொழியாள் தமயந்திக்கு தீமைகள் இல்லையல்லவா என்று சூறினான்.

விளக்கம் : பகையரசர்களின் செருக்கை அடைக்கும் வேற்படை எந்திய நளன் அன்னங்களின் அரசே தமயந்தி காரணமாக துண்பப்படுகின்ற என் உயிரை மீண்டும் நிலைத்திருக்கும்படி எனக்குத் தந்தாய் என்முன் நீ சொல்லிய அந்த தேன் போலும் இனிய சொல் உடையவளாகிய தமயந்தி நலத்துடன் இருக்கின்றாளா? என்று அன்னத்தைக் கேட்டான்.

31. கொற்றவன்றன் ஏவலினாற் போய்க் குலக்கொடிபால்
உற்றதும் ஆங்கவள் தான் உற்றதுவும் - முற்றும்
மொழிந்ததே அன்னம் மொழிகேட் டரசற்கு
அழிந்ததே உள்ள அறிவு.

பதவுரை : தமயந்தியைக் கண்டு உரையாடிய அன்னத்தையும்
அன்னம் நளனுக்கு கூறுதல் கொற்றவன் ஏவலின் பால் போய்
அக்குலக்கொடி உற்றதும் - நளனது தூண்டுதலாற் சென்று
அத்தமயந்தியின் இடத்தை அடைந்தைத்தையும் முற்றும் மொழிந்த
- முழுமையாகக் கூறியது. அன்னம் மொழிகேட்டு - அன்னம்
கூறியவற்றைக் கேட்டு அரசற்குள் அறிவு அழிந்தது - அரச
னுக்கு அவனிடம் இருந்த அறிவு இல்லாமல் ஆகியது.

பொழிப்பு : வெற்றி சிறப்புடைய மன்னான நளனின்
ஏவுதலாலே தமயந்தியாகிய குலக்கொடியிடத்து தான் சென்று
வேதத்தையும் அங்கு நளனது ஆற்றல் அழகு முதலியவற்றைக்
கேட்டதும் அவள் கொண்ட காதலையும் அதனால் அவள் உற்ற
நிலையினையும் அன்னம் கூறிற்று. அச்சொற்களை கேட்டவுடன்
நளனுக்கு எஞ்சியிருந்த அறிவும் மயங்கியது.

32. கேட்ட செவிவழியே கேளா துணர்வோட
ஒட்டை மனத்தோடு மிர்தாங்கி - மீண்டும்
குழியிற் படுகரிபோற் கோமான் கிடந்தான்
தழலிற் படுகதிர்போற் சாய்ந்து.

பதவுரை : கோமான் - அரசனாகிய நளன், கேட்ட செவி
வழியே அன்னம் கூறியவற்றைக் கேட்ட வழியாகவே, உணர்வு
கேளாது - தன்ஊணர்வு தன்மை அறியாமலே, நீங்க, ஒட்டை
மனத்தோடு உயிர் தாங்கி - எதுவும் அற்ற மனத்திலே உயிரைத்
தங்கிக்கொண்டு, மீண்டும் சாய்ந்து - மீண்டும் தளர்ந்து, தழவில்
படதளிர் போல - தீயில் விழுந்த இளம் இலைபோவும், குழியில்
படுகாரி போலவும் - குழியில் விழுந்த யானை போலவும், கிடந்
தான் - இருந்தான்.

பொழிப்பு : தமயந்தி தன் பால் கொண்டுள்ள காதலை
அன்னம் சொல்லக்கேட்ட தன் செவி வழியாகவே தன்னைக்
கேளாமலே தன் அறிவும் ஓடிப்போய்விட உடைந்து போன
நெஞ்சத்துடனே தன்னுரையும் சமந்து கொண்டு பின்னாரும்
தீயிற் பட்ட இளந்தளிரைப் போல துன்பப்பட்டு யானைப்பிடிப்பார்
வெட்டிய குழிக்குள் விழுந்த யானையைப் போல செயலிழந்து
கிடந்தான்.

விளக்கம் : தீயிட்ட இளம் தளிர் வாடுவதைப்போல் நளனது உள்ளம் வாடிக்கிடந்தது. தான் வீழ்ந்து கிடந்த ஆசைப் படுகுளியினின்றும் மீட்சி பெற இயலாது நளன் வாடிக்கிடந்தான் என்பதை இப்பாடல் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

33. கோதை சயம்வரநாள் கொற்றவனுக் குற்றுரைப்ப ஏதமிலாக் காட்சியர்வந் தெய்தினார் - போதில் படையோடு வண்டுறங்கும் பேரொலி நீர் நாடன் அடையாத வாயில் வகம்.

பதவுரை : கோதை சயம்வர நாள் கொற்றவனுக்கு உற்று உரைப்ப தமயந்தியின் சயம்வர திருமணத்தை நளனுக்கு அறிவித்தற்கு. ஏதம் இலகாட்சியர் - குற்றம் எதுவும் இல்லாத தூதுவர், போதில் படையோடு வண்டு உறங்கும் - பெண் வண்டோடு ஆண் வண்டு துயில் கொள்ளும் பேர் ஒவி நீர் நாடன் - பெரும் ஒளியுடைய நீர் நிறைந்த நாட்டையுடைய நளனது, அடையாத வாயிற் அகம் வந்து எய்தினார் - திறந்திருக்கும் வாயின் உள்ளே வந்து சேர்ந்தனர்.

பொழிப்பு : தமயந்தியின் திருமணநாளை நளனுக்கு சென்று. சொல்வதற்காக குற்றமற்ற அறிவினை உடையவர்களான தூதுவர் பூக்களில் வண்டுகள் தம் பெண் வண்டுகளுடன் உறங்கு கின்ற பேரார்வத்தை உடைய நீர் வளம் மிக்க நிதத நாட்டு அரச னுக்கு எப்பொழுதும் மூடப்படாத அரண்மனை தலை வாயிலில் சென்று சேர்ந்தனர்.

விளக்கம் : நளனின் செங்கோண்மை இரப்பார்க்கு சமும் பண்பு ஆதியாம் நல்லியல்புகள் அடையாத வாயிலகம் என்னும் அடி சுட்டி நிற்கிறது. என்நாளும் மூடப்படாத வாயிலை உடையது அவனது அரண்மனை என்பது இப்பொருளாகும். ஏதமிலாக் காட்சி - உண்மையை தெளிவாகவே உணரும் பழுதற்ற அறி வாம்.

34. காவலன்றன் தூதர் கடைக்கா வர்க்கறிவித்து ஏவலின்போ யீதென் நியம்புதலும் - மாவில் பொலிந்ததேர்ப்பூட்டென்றான் பூவாளி பாய மெலிந்த தோள் வேந்தன் விரைந்து.

பதவுரை : காவலன் தூதன் - வீம அரசனது தூதுவன், கடைக்காவலர்கு அறிவித்து - நளனது வாயிற் காவலர்களுக்கு அறிவித்து ஏவலிற் போய் ஈது இயம்புதலும் - அரசனது கட்டளைப்படி சென்று தமயந்தியின் திருமண செய்தியை தெரிவி

த்தலும், பூவாளி பாய மெலிந்த தோள் வேந்தன் - ஆசை என்னும் பூக்கள் ஆகிய அம்புகள் தாக்க அதனால் மெலிவற்ற நளன், விரைந்து மாவிற் பொலிந்த தேர் பூட்டி என்றான் - விரை வாக குதிரைகளை அழகிய தேரில் பூட்டுக என்றான்.

பொழிப்பு : வீழனுடைய தூதவர்கள் நளனுடைய வாயிற் காப்போருக்கு தாம் நளனை காண விரும்பிய செய்தியை அறி வித்து நளனுடைய அனுமதி பெற்று உள்ளே சென்று தாம் அறி விக்க வந்த செய்தியினை சொல்லினர். சொல்லவே அதனால் காதல் எழுச்சி பெற மன்மதனுடைய மலர் அம்புகள் பாய்த்தினால் மெலிந்து போன தோள்களை உடைய நளன் குதிரைகளாற் சிறப்புற்று விளங்குகின்ற தன் தேரினை விரைந்து பூட்டுமாறு தேர் பாக்கனை ஏவினான்.

விளக்கம் : இப்பாடவில் “மாவில் தேர்பூட்டு” என்று நளனைக்கூற வைத்து புலவர் நகைச்சவையை நமக்கு அளிக்கிறார். இங்கு நளனின் தடுமாற்றத்தினைக்காண முடிகிறது.

நாலடியார்

நாலடியார் சங்கமருவிய காலத்து எழுந்த நூல்களுள் ஒன்று, இந்நூல் அக்காலத்தில் எழுந்த ஒப்பற்ற நீதி நூல்களுள் ஒன்று ஆகும். இது தமிழில் உள்ள சிறந்த நூல் ஆகும். அக்காலத்திலெலமுந்த ஒப்பற்ற நீதி நூலாகும். திருக் குறளைப் போன்று ஒன்றாக விளங்குகிறது. “நாலும் இரண்டும் சொல்லுக் குறுதி” என்னும் ஆன்றோர் வாக்கு இவ்விரு நூல்களின் பெருமையினையும் நன்குபுலப்படுத்துகிறது.

இந்நூல் உரையாசிரியருள்ளிட்ட பேராசிரியர்களும் கம்பநாட ருள்ளிட்ட பெரும் புலவர்களும் எடுத்தாண்ட பெருமை வாய்ந்த நூல்.

இந்நூலை இயற்றியோர் சௌன முனிவர்களென்பர். பாண்டிய அரசனை அறிவுறுத்தும் பொருட்டு எண்ணாயிரவர் இயற்றிய அருள்பாக்களில் அழிந்தன போக எஞ்சியவற்றுள் சிறந்த நாலுாறு பாடல்களைத் தெரிந்தெடுத்து நாலடியார் என்னும் பெயரில் பதுமனார் என்ற பிற்காலத்துப் புலவர் ஒருவர் இந்நூலை வகுத்தருளினார் என்பது வரலாறு கூறுகின்றது. திருக் குறளை போன்ற இந்நூலும் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப் பால் என முன்றாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அறத்துப்பாவில் இடம்

பெறும் நான்காம் அதிகாரமான அறன் வலியுறுத்தல், பொருப்பாலில் இடம்பெறும் பதினான்காம் அதிகாரமான கல்வி ஆசிய இரு அதிகாரங்களும் பொருள் விளக்கத்துடன் இங்கு தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நாலின் செவ்விய நடையும், நுண்ணிய கருத்தும் கற்ப வருக்கு பெறும் பயன் நல்குமென்பது தின்னனம்.

அறன் வலியுறுத்தல்

செல்வம் முதலியவற்றின் நிலையின்மையை உணர்ந்த பின் நிலையடையதான் அறத்தின் உறவைக் கூறும் வகையில் இமைந்தது இவ் அதிகாரம் அதாவது தருமத்தின் பயனை அறிவுறுத்தல்.

1. அகத்தாரே வாழ்வாரேன் றண்ணாந்து நோக்கிப் புகத்தாம் பெறாஅர் புறங்கடை பற்றி மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பாரே மேலைத் தவத்தாற் றவஞ்செய்யாதார்.

பொருள் : அகத்தாரே - இவ் அகத்தில் இருப்பவர்களே வாழ்வாரென்று - சிறப்புடன் வாழ்பவர்கள் என்று, அண்ணாந்து - தலை நிமிர்ந்து, நோக்கி - அவர்களது வீட்டு சிறப்பினை பார் த்து, மேலை முற்பிறப்பில், தவத்தால் - தவம் செய்யாத காரணமாக, தாம்புக - தாம் உள்ளேநுழைய, பெறாஅர் - பெறாத வர்களாய், மிக - மிகவும் தலைவாயிலை பற்றி - பிடித்து, இருப்பர் - நின்று கொண்டு இருப்பார்கள்.

முற்பிறப்பில் தவம் செய்தால் அன்றி இப்பிறப்பில் தவம் வெய்யவோ, பொருட்களுடன் வாழவோ இயலாது என்பது கருதி மேலைத்தவத்தால் தவம் செய்யாதார் என்றார். தவமானது நல்வினை உட்பட எல்லா அறங்களையும் வழங்குகிறது.

2. ஆவாநா மாக்கம் நசை அறமறந்து போவானா மென்னாப் புலைநெஞ்சே - ஓவாது நின்றுஞ்றி வாழ்தி யெனினும்நின் வாழ்நாள்கள் சென்றன செய்வ துரை.

புலை நெஞ்சே - இழிந்த மனமே, நாம் அறம் மறந்து - யாம் அறத்தை மறந்து, ஆக்கம் நாம் நசை ஆவாம் போவாம் - செல்

வத்தை நாம் விரும்பி அதனை ஆக்குவோம் அதற்கான முயற் சியில் செல்வோம், என்னா - என்று, ஓவாது நின்று உருற்றி வாழுத்தி இடைவிடாது, முயற்சி செய்து வாழ்கின்றாய், எவ்வகை முயற்சி செய்யினும், நின் வாழ்நாள்கள் சென்றன - உனது வாழ்க்கை நாட்கள் சென்று விட்டன. செய்வது உரை - இனி செய்வது யாது எனச் சொல்.

ஆயுள் முழுவதும் செல்வத்தை நாடி அறத்தை மறந்த ஒருவன் அந்திமகாலத்தில் என் செயலாம் என தன் நெஞ்சினை வினாவுகின்ற வகையில் அமைந்தது இச்செய்யுள். பொருள் திரட்டும் வேட்கையில் அறத்தை மறந்தானென்பது “அறமறந்து” என்ற செய்யுள் விளக்குகிறது. அறத்தை முதுமைக் பருவத்தில் செய்ய இருந்தாய் ஆனால் உன் வாழ்க்கை நாள்கள் சென்று விட்டன. அறம் செய்தற்கு இனி நாட்கள் இல்லை.

3. வினைப்பயன் வந்தக்கால் வெய்ய உயிரா மனத்தின் அழியுமாம் பேதை - நினைத்தனைத் தொல்லைய தென்றுணர் வாரே தடுமாற்றத் தெல்லை மிசந்தொருவு வார்.

வினைப்பயன் வந்தக்கால் - தீய வினைப்பயன் வரின், பேதை - அறிவு குறைந்தவன், வெய்து உயிரா மனத்தின் அழியும் - கடுமையாக பெருமுச்ச விட்டு மனதிற் துன்புறுவான், தடுமாற்றத்தின் எல்லை இகந்து ஒருகுவார் - மயங்கிய அறிவின் எல்லையைக் கடந்து துன்பங்களை விட்டு நீங்குபவர்கள், அதனைத் தொல்லையது என்று உணர்வார் - அத் தீவினைப்பயனை முற்புறப்பில் செய்த தீய வினையின் பயன் உணர்வர்.

அறிவில்லாதவன் துன்பத்தைக்கண்டு வருந்துவான். அதனை நீக்குதற்கான அறத்தை செய்யான். மயக்கதில் நீங்கிய தெளிந்த அறிவுள்ளவர்கள் துன்பம் வரும்போது அதற்காக துன்பப்படாமல் அது முன் பிறவியில் செய்த தீவினையின் பயன் என உணர்ந்து துன்பத்தில் இருந்து நீங்குதற்காக அறத்தைச் செய்வர்.

4. அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற பயத்தாற் பெரும்பயனு மாற்றவே கொள்க - கரும்பூர்த்த சாறுபோற் சாலவும் பின்னுதவி மற்றதனை கோதுபோற் போகு முடம்பு.

பெறல் - பெறுதற்கு, அரும் - அரிய, யாக்கையை - உடம்பை, பெற்ற - அடைந்த, பயந்தால் - பயனால், பெரும் - பெரிய, பயனும் - தருமப்பயனையும், ஆற்றவே - இயன்ற அளவு, கொள்ள - செய்யக்கடவர், உடம்பு - மனித உடல், கரும்பு - கரும்பிலிருந்து ஊர்ந்த - பரவிய, சாறுபோல - சாற்றைப்போல - சாலவும் - மிகவும், பின் - மறுமைப்பயனை, உதவி - கொடுத்து, மற்று - பிறகு, அதன் - அக்கரும்பின், கோதுபோல - சக்கைபோல், போகும் அவ்வுடல் அழிந்து போகும்.

உண்பதற்கு இனிய கரும்பு தன்னகத்தில் இனிய சாற்றினைக் கொண்டிருப்பதைப் போல பெறுவதற்கரிய உடலின் கண் நல்வினை செய்து மறுமைப்பயன் அடையும் ஆற்றல் கொண்டுள்ளது என்றும் ஆலையினால் அக்கரும்பின் சாறு வெளியாவது போல மறுமைப்பயனும் நல்வினைப்பயனால் உண்டாகும் என்று சாறு பினிந்த பிறகு கரும்பு வெறும் சக்கையாவது போல உடலும் பயன் இழந்து போகும் என்று உவமையை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

5. கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டாய்
துரும்பெழுந்து வேங்காற் ரூயரான் டுழலார்
வருந்தி உடம்பின் பயன் கொண்டார் கூற்றும்
வருங்கான் பரிவ திலர்.

கரும்பு ஆட்டி கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார் - கரும்பை எந்திரத்தில் இட்டு பினிந்து அச்சாற்றை காய்ச்சி வெல்லக்கட்டியை பெற்றவர்கள், துரும்பு எழுந்து வேங்கால் துயர் ஆண்டு உழலார் - அக்கரும்பின் சக்கை எரிக்கப்படும் போது அதற்காக அங்கு துண்புற்று வருந்தார் வருந்தி உடம்பின் பயன் கொண்டார் கூற்றும் வருங்கால் பரிவது இவர் துண்புற்று அறம் செய்து அவுடம்பினாற் பெறுதற்கு உரிய பயனைப் பெற்றவர்கள் இயமன் உயிரை எடுத்து உடலை அழிக்கும் போது அதற்காக துண்புறார்.

முன்னைய பாட்டில் கூறியது போல கரும்பு உடலுக்கும், கருப்பஞ்சாறும் அதன் வெல்லமும் நல்வினைக்கும் உவமையாக கூறப்பட்டன. இது ஓர் எடுத்துக்காட்டு உவமையாகும்.

6. இன்றுகொல் அன்றுகொல் என்றுகொல் என்னாது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி
ஓரு வுமின் தீயவை ஒல்லும் வகையால்
மரு வுமின் மாண்டார் அறம்.

கூற்றம் இன்றுசொல் அன்றுசொல் என்னாமல் - இயமன் உயிரை உடலில் இருந்து பிரிக்க இன்று வருவானோ நாளை வருவானோ எப்போ வருவானோ என நினையாமல், பின்யையே நின்றது என என்னி - இயமன் வருதற்கு ஆயத்தமாக பின்னால் நிற்கின்றான் என நினைத்து தீயவை ஒருவுமின் - தீய செயல் களை செய்யாது விடு. ஒல்லும் வகையால் மாண்டார் அறம்மருவுக - இயன்றவகையாக மாட்சிமை உள்ள பெரியோர் சொல்லிய அறத்தைச் செய்க.

உயிர் உடலை விட்டு எப்போது நீங்கும் என்று தெரியாது. தீமீரென எதிர்பாரா வகையில் நிகழலாம் ஆதவின் நாளும் அறத்தைச் செய்க. தீயவைகளை நீக்குக. இயமன் பின்னே நிற் கிறான் என்றென்னி அதருமத்தை நீங்கித் தருமத்தை செய்யுங்கள் என்றார்.

7. மக்களா லாய பெரும்பயனும் ஆயுங்கால்
எத்துணையும் ஆற்றப் பலவானால் - தொக்க
உடம்பிற்கே ஒப்புரவு செய்தொழுகா தும்பர்க்
கிடந்துண்ணப் பண்ணப்படும்.

எத்தனையும் ஆயுங்கால் - எந்த அளவிலும் ஆராயுமிடத்து, மக்களால் ஆய பெரும்பயனும் ஆற்றப்பல மக்கட் பிறப்பால் பெறும் பெரும் பயன்கள் மிகப் பல ஆகும். ஆனால் - ஆகையால் தொக்க உடம்பிற்கு ஒப்புரவு செய்து ஒழுகாது - பெற்ற உடலுக்கு நன்மை செய்து வாழாமல், உம்பர் கிடந்து உண்ணப்படும் - தேவ உலகில் இருந்து நன்மைகளைப் பெறுதற்கு உரிய அறத்தைச் செய்தல் வேண்டும். மானிட சரீரத்தைக் கொண்டே அறமும் துறவும் துடியுமாதவின் "பயன்பல" என்றார். மக்கள் உடம்புக்கு உரிய பயனை எய்வதை விட்டு உடலை அலங்கரித்தல் வேண்டா என்றும் அப்பயனை அடைந்தால் சுவர்க்க இன்பத்தை நுகர்தல் முடியும் என்றும் கூறினார்.

8. உறக்கும் துணையதோர் ஆலம்வித் தீண்டி
இறப்பநிழற் பயந் தாஅங் - கறப்பயனுந்
தான்சிறி தாமிலைந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்

ஊறங்கும் துணையது ஓர் ஆலம் வித்து - மிக சிறு அளவினமான ஓர் ஆல மரத்தின் விதை, ஈண்டி இறப்ப நிழல் பயந்து ஆங்கு வளர்ந்து மிகவும் நிழலைக் கொடுத்தல் போல, அறப்பயனும்,

அறத்தின் பயனும் தான் சிறிது ஆயினும் - செய்யப்பட்ட அறத்தின் அளவு சிறியதாயினும், தக்கார் கைப்பட்டால் - தகுந்த பெரியோர்களால் செய்யப்பெற்றது ஆயின், வான் சிறிதாகப் போர்ந்து விடும் - வானம் சிறியது என்னும் படி பெருமளவு நன்மையைக் கொடுக்கும்.

ஆலம் விதை உருவத்தில் சிறியதாயினும் வளர்ந்து பெருநிழலைத்தரும். அதேபோல் ஒருவன் உத்தமர்க்கு தருமம் செய்யின் அது வானையும் கடந்த அளவுக்கு பரவும். செய்த சிறுஅறத்திற்கு சிறு ஆலம் விதையும் அறத்தின் பெரும் பயனுக்கு வானத்தின் பெரும் பரப்பும் உவமானமாக கூறப்படுகிறது.

9. வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்
வைகலும் வைகலை வைகுமென் நின்புறுவர்
வைகலும் வைகல்தம் வாழ்நான்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்.

வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு அஃது - நாள்தோறும்நாள் கழித்தல் நிகழ்வதைப்பார்த்து அதனை உணராதவர்கள்வைகலும் வைகல் வைகும் என்று இன்பு உறுவர் - நாள்தோறும்நாள்கள் கழித்தல் நீடித்து நிகழ்வர் என மகிழ்வர். வைகலும் வைகல் தம் வாழ்நாள் மேல் வைகுதல் வைகலை வைத்து உணராதார் - நாள் தோறும் நாள்கள் கழித்தல் தம் வாழ் நாளில் நிகழ்ந்து வருதலை நன்கு உணராதவர் ஆவர்.

நாட்கள் செல்ல செல்ல தம் ஆயுட் காலங்கள் கழிவது அறியாதவர்கள் அந்நாட்கள் மேலும் மேலும் வளர்ந்து தம் வாழ் நாளையும் வளரச் செய்யும் என்று நினைத்து இன்பத்தை நுகர்வதிலேயே கருத்திருத்தி இருப்பார்கள்.

10. மான அருங்கலம் நீங்கி இரவென்னும்
சன விழிவினால் வாழ்வேன் மன் - சனத்தால்
ஊட்டினியக் கண்ணும் உறுதிசேர்ந் திவ்வுடம்பு
நீடித்து நிற்கும் எனின்.

சனத்தால் - இழவான தொழில்களால், ஊட்டியகண்ணும் - உள்வினை ஊட்டிய இடத்தும், உறுதி - வலிமை, சேர்ந்து - பொருந்தி, இவ்வுடம்பு - இவ்வுடல், நீட்டித்து - நெடுநாள், நிற்கு மெனின் - நிற்குமானால், மாஉம் - மானமாகிய, அரும் பெறுதற்காரிய, கலம் - ஆபரணத்தை, நீக்கி - தள்ளி, இரவென்னும் - இரத்தலென்றும், சனம் - மிக, இழதொழிலான இளிவினால்-

செய்கையால், மன் - மிகவும் வாழ்வேன் - உயிர் வாழ்வேன். இவ்வடல் நீடித்து நிற்காது. ஆதவின் இவ்வடலை எவ்வகை மினாயினும் வளர்த்தல் பயனற்றது. ஆதலால் நிலைத்து நிற்பதாகிய உயிரை அறம் செய்தலே உரிய வழியாகும்.

கல்வி

அழியாத செல்வமான கல்வியே என்றும் ஒருவருக்கு பெருமை தருவது ஆகும். விண்ணுலக இன்பத்திலும் கல்வி செல்வமே பெரிய செல்வம் கல்வி இன்பமே என்றும் உயர்ந்த இன்பம் என்று இவ் அதிகாரத்தில் வலியுறுத்துகின்றார்.

1. குஞ்சி யழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டமுகும் மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து நல்லமையாம் என்னும் நடுவு நிலைமையாற் கல்வி அழகே அழகு.

குஞ்சி அழகு கொடுத்தானை கோட்டு அழகும் தலை முடியஅழகும் மடிப்புள்ள உடையின் கரைகளில் அழகும் - மஞ்சள் அழகும் - உடலில் பூசும் மஞ்சலின் அழகும், அழகு அல்ல, உண்மையான அழகு அல்ல நெஞ்சத்து யாம் நல்லம் என்னும் - உள்ளத்தில் நாம் தூயவர் என்று சொல்லும், நடுவு நிலையால் - நடுவு நிலையால் கூடிய கல்வி அழகே அழகு - கல்வி அறிவு உடைமையால் வரும் சிறப்பே உண்மை அழகு ஆகும்.

அறத்தின் வழி நல்லொழுக்கம் அளிக்கும் கல்வியே மக்களுக்கு உண்மையான அழகாகும் என்னும் கருத்தை இப்பாடல் வளியுறுத்துகிறது.

2. இம்மை பயக்குமால் சயக் குறை வின்றால் தம்மை விளக்குமால் தாழுளராக் கேடின்றால் எம்மை யுலகத்தும் யாங்காணோம் கல்விபோல் மம்மர் அறுக்கும் மருந்து.

இம்மை பயக்கும் - கல்வி இளமைக் பயன்களைத் தரும், சயக்குறைவு இன்று - கொடுப்பதாற் குறையாது, தம்மை விளக்கும் - கல்வியாகிய தம்மை உடையவரைப் புகழால் பலரும் அறியச்செய்யும், தாம் உளராக்கேடு இன்று - கல்வியாகிய தான் உள்ளவரை அதனை உடையவர்க்கு தீங்கு இல்லையாகும், கல்வி

போல் மம்மர் அறுக்கும் மருந்து - கல்வியைப் போல் மயக்கத்தை நீக்கும் நல்மருந்து, எம்மை உலகத்தும் யாம் காணோம் எவ் உலகத்திலும் நாம் காணமாட்டோம்.

அறியாமையால் உண்டாக்கும் மயக்கம் ஆகிய நோயை போக்குகின்ற அருமருந்தான் கல்வியைப் போன்று எவ்வுல கத்திலும் இல்லை.

3. களர்நிலத் தும்பிறந்த உப்பினைச் சான்றோர் விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர் கடைநிலைத்தோ ராயினுங் கற்றறிந் தோரைத் தலைநிலத்து வைக்கப்படும்.

குறைந்த நிலத்திற்கு உவர் நிலமும், அக்குடிப் பிறந்தவர்களுக்கு உப்பும், உயர்குலத்திற்கு வயலும் கற்றறிந்த அறிஞர்கள் நெல்லும் உவமைகள்.

கல்வியிலே சிறந்தோரை உயர்குடிப்பிறப்பாரிலும் மேலான வராகக் கருதி போற்றும் பண்பினை இப்பாடல் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

உவர் நிலத்து தோன்றிய உப்பினை பெரியோர் நல்ல வயல் நிலத்து வளர்ந்த நெல்லிலும் சிறந்ததாக கொள்வர். அது போல குறைந்த குடியிற் பிறந்தவராயினும் கற்றறிந்த அறிஞர் உயர் குடி பிறந்தவராக வைத்து போற்றப்படுவர்.

4. வைப்புழிக் கோட்டப்பா வாய்த்தீமிற் கேடில்லை மிக்க சிறப்பின் அரசர் செறின்வவ்வார் எச்சம் எனவொருவன் மக்கட்குச் செய்வன விச்சைமற் றல்ல பிற்.

வைப்புழிக் கோட்டப்பா - கல்வித்துறைகள் பாதுகாத்து வைத்த இடத்தில் இருந்து பிறரால் எடுக்க இயலாதன, வாய்த்து சமிற்கேடு இல்லை - கற்பவர் இடத்து அவர்க்கு கொடுத்தால் அதனால் அது குறையாது, மிக்க சிறப்பின் அரசர் செறின்ராவ்விர் பெரும் சிறப்பு உள்ள அரசர் வெறுப்பராயின் அவர்கள் அதனைஎடுக்க இயலாதவர் ஆவர். ஒருவன் மக்கட்கு எச்சம் செய்வன விச்சை - ஒருவன் தன் பிள்ளைகளுக்கு சேமித்த செல்வம் என வைத்தற்கு உரியன் கல்வித்துறைகள் ஆகும். பிற அல்ல ஏனைய பொருட்கள் முதலாய் செல்வங்கள் பிள்ளைகளுக்காக சேமித்து வைத்தற்கு உரியன் அல்ல.

ஒருவன் தன் மக்களுக்கு தேடி வைக்கக்கூடிய அழியாத செல்வம் கல்வி ஒன்றே ஆகும் என்றும் பிறரால் கவர முடியாத தும் கொடுக்க கொடுக்க குறையாததும் அதுவே என்றும் இப் பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

5. கல்வி கரையில் கற்பவர் நாள்சில
மெல்ல நினைக்கின் பினிபல - தெள்ளிதின்
ஆராய்ந் தமைவுடைய கற்பவே நீரொழியப்
பாலுண் குரு கின் தெரிந்து.

கல்வி கரை இல - கல்வித்துறைகள் இல்லாதன, கற்பவர் நாள் சில - கற்பவர்க்கு நாள்கள் சிலவாக உள்ளன. மெல்ல நினைக்கின் பினி பல - விரையாது கற்க விரும்பின் நோய்கள் பல வந்து அதற்கு தடை ஆகும், நீர் ஓழியப் பால் உண் குருகின் - நீரை நீக்கி பாலை உண்ணும் அன்னப்பறவை போல, தெள்ளிதின் ஆராய்ந்து அமைவு உடைய தெரிந்து கற்ப - கற்பவர் கல்வித்துறைகளை தெரிந்து கற்பர்.

வாழ்நாள் சிறியாதவில் கற்பவற்றை தெரிந்து கற்க வேண்டும் என்கிறார். கல்வி பல துறைப்பட்டதால் கல்வியில் கரை இல்லை என்கிறார். கல்வியை கடல் என்பாரும் உள்ளனர்.

6. தோணி யியக்குவான் தொல்லை வருணத்துக்
காணிற் கடைப்பட்டான் என்றிகழார் காணாய்
அவன் துணையா ஆறுபோ யற்றேநூல் கற்ற
மகன் துணையா நல்ல கொளல்.

நூல் கற்ற மகன் துணை ஆ நல்ல கொளல் - நூல்களைக் கற்ற ஒருவன் குறைந்த குலத்தவன் ஆயினும் அவனைத் துணையாகக் கொண்டு நல்ல நூல்களைக் கற்றுக் கொள்ளல். தோணி இயக்குவான் தொல்லை வருணத்துக் காணில் கடைப்பட்டான் என்று இழவார் அவன் துணை ஆ ஆறுபோய் அற்று - தோணி செலுத்துபவன் தொன்று தொட்டு வரும் குலங்களுட் குலத்தவன் என அறியின் அதனால் அவனை புறக்கணிக்காமல் அவளது உதவி கொண்டு ஆற்றக்கடத்தலை ஒத்தது.

படகோட்டியின் துணைகொண்டு ஆற்றைக்கடப்பதைப் போன்று கற்றறிந்தோர் துணைகொண்டு நன்மை பயக்கும் நூல் களைக் கற்றல் வேண்டும். கற்றோன் முன் அவன் குடி பிறப்பின் உயர்வு - தாழ்வு கருத்தக்கண அல்ல.

7. தவலருந் தொல்கேள்வித் தன்மையுடையார்
இகலிலர் எஃகுடையார் தம்முட் குழி
நகவின் இனிதாயிற் காண்பாம் அகல்வானத்
தும்ப ருறைவார் பதி.

தவல் அரும் தொல் கேள்வித் தன்மையுடையார் - கெடுதல் இல்லாத பழைய நூல் அறிவு உள்ளவர், இகல் இலர் எஃகு உடையார் - பகைமை இல்லாதவரும் நுண்ணிய அறிவு உள்ளவரும் ஆவர், தம் உள் குழி நகவின் - இத்தகைய சுற்றாரோடு சேர்ந்து மகிழ்வதிலும், அகல் வானத்து உம்பர் பதி இனிது ஆயின-அகன்ற வானத்தில் உள்ள தேவர் உலகத்தில் வாழ்ந்து இனியது ஆயின், காண்பாம் - அதனை அடைவோம்.

சுற்றார்ந்தோர் சேர்க்கையை விட விண்ணுலக வாழ்க்கை சிறந்ததன்று என்பது குறிப்பு. தொன்று தொட்டு ஆசிரியர், மாணவர் வழிமுறையாக வருதல் கற்றதனாலாய ஒழுக்கம். அதனால் பகையின்மையும் அறிவுக்கூர்மை உள்ளமையும் கொள்க.

8. கணக்டல் தன்சேர்ப்ப கற்றார்ந்தோர் கேண்மை
நுனியிற் கரும்பிதின் றற்றே - நுனி நீக்கித்
தூரிற்றின் றன்ன தகைத்தரோ பண்பிலா
சரமி லாளர் தொடர்பு.

கணக்டல் தன்சேர்ப்ப - ஓவிக்கும் கடவின் குளிர்ந்த துறைகளை உடையவனே, கற்றார்ந்தோர் கேண்மை நுனியிற் கரும்பு தின்று அற்று - கற்றார்ந்த அறிஞர்களின் நட்பானது கரும்பை நுனியில் இருந்து அடியில் மட்டும் தின்பது போல் இருக்கும். பண்பிலா சரமிலாளர் தொடர்பு நுனி நீங்கித் தூரிற் தின்று அன்ன தகைத்து - அறிவுப்பண்பு இல்லாதவரும் அப் பண்பு இல்லாமையால் அன்பு இல்லாதவரும் ஆசிய கல்லாதவரின் நட்பு நுனியை நீக்கி அடியில் இருந்து நுனி நோக்கி கரும்பு உண்ட தன்மையைப் போல துன்பம் தரும்.

கரும்பு நுனியில் கவை குறைந்து அடியிற் கவை கூடியிருத்தல் போன்று கற்றோர் நட்பு வளர வளர இனிக்கும் தன்மை போன்றது.

9. கல்லாரே யாயினுங் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகின்
நல்லறிவு நாளுந் தலைப்படுவர் - தொல் சிறப்பின்
ஓண்ணீறப் பாதிரிப்புச் சேர்தலாற் புத்தோடு
தன்னீர்க்குந் தான்பயந் தாக்கு.

தொல் சிறப்பின் ஒள் பாதிரிப்பு சேர்தலால் - பழைமைச் சிறப்பினையடைய ஒளி தரும் நிறம் உள்ள பாதிரியின் பூ சேர்வதனால், புதுதோடு தண்ணீர்க்குத் தான் பயந்து ஆங்கு - அதன் புதிய பூ இதழ்கள் நீருக்கு நல்ல மணத்தை கொடுத்தல் போல, கல்லாரே ஆயினும் கற்றாரை சேர்ந்து ஒழுகின் - கல்வி கற்பாதவராக இருந்தாலும் அவர்கள் கற்றறிந்தாரை சார்ந்து பழகினால், நல்லறிவு நாளுந் தலைப்படுவர் - நல்ல அறிவை நாள் தோறும் பெற்று கல்வி அறிவு உள்ளவர் ஆவார்.

பூ கற்றோருக்கும், பூமணம் அறிவிக்கும் நீர் கல்லாதவர்க்கும், உவமை. கல்வியறிவற்றோரும் கற்றாரோடு தொடர்பு கொண்டு பழகி வரின் நாள்டைவில் சிறப்படைவர்.

10. அலகுசால் கற்பின் அறிவு நூல் கல்லாது
உலகநூ லோதுவ தெல்லாங் - கலகல
கூஉந் துணையல்லாற் கொண்டு தடுமாற்றம்
போஒந் துணையறிவா ரில்.

அலகுசால் கற்பின் அறிவு நூல் கல்லாது - அளவு மிக்க கல்வியில் ஞான நூல்களைக் கல்லாது, உலக நூல் உதுவது எல்லாம் - உலகிற்கு உரிய நூல்களைக் கற்றல் யாவும், கலகல கூவுந் துணை - கலகல என்று கூவும் அளவினது, அல்லது - கீஃது அல்லாமல், கொண்டு இவற்றின் துணை கொண்டு, தடு மாற்றம் போம் துணை அறிவார் இல்- மெய் பொருளை அறியாமைக்கு ஏதுவாய மயக்கத்தை நீக்கும் வழியை அறியவல்லர் இல்லை.

பிறவித்துன்பம் போக்கும் ஞான நூல்களை கற்று உண்மைப் பயன் பெறுதலே கல்வியின் இலக்காக அமைதல் வேண்டும் என்றார்.

கற்பு - கல்வி, அறிவு நூல் - ஞானத்தைப்புகட்டும் நூல் இறைவன் உரைத்த நூல் எனவும் கூறுவர். அவை வேத முதலிய னவும் சென முப்பிடகம் முதலியனவும்.

பெரியபுராணம்

பெரிய புராணம் என்பது தமிழர் பெற்ற பெரும் செலவங்களுள் ஒன்று சேக்கிழார் பெருமான் சைவத்தையும் தமிழையும் ஒன்று சேரக் குழைத்துத் தந்தருளிய ஆராவமுதப் பெருவிருந்து இது. தொண்டர்களின் பெருமையே பாடும் சிறந்த காவியம். உயர்ந்த பக்தி நூல் வரலாற்றுப் பாங்கு அமையப்பெற்ற தமிழ்பெரும் காவியம். சிறந்த இலக்கிய வளம் உள்ளது. பெருங்காப்பியங்களுள் கடவுள் வாழ்த்து அவையடக்கம் என்ப வற்றின் பின் அக்காப் பியத்திற்கு உரியநாடு நகரங்களின் சிறப்புக் களைக் கூறுதல், காப்பிய மரபு. இக்காப்பிய நகரச்சிறப்பு என்னும் பகுதியில் நகரத்தின் சிறப்போடு அந்நகரத்து அரசனது ஆட்சிச் சிறப்பு கூறப்படுகிறது. இக்காப்பியத்தின் நாடு சோழநாடு, நகர் - அந்நாட்டின் தலைநகராக இருந்த திருவாரூர்.

சோழநாட்டின் பெருமை மிகு முதலைமச்சராகப் பணியாற்றியவர் சேக்கிழரால் பெருமான். அப்பெரும் பதவி அவருக்கு நிலையான பெரும் புகழைத்தர வல்லது. அன்று. நீங்காத இறைத்தொண்டும், அடியார்களிடம் அவர்கொண்டிருந்த பெருமதிப்பும் அவர் இதயத்தில் கணிந்து கணிந்து, அமுதமழையாக, அருள் வெள்ளமாக, தமிழ் காவியமாக உருப்பெறலாயிற்று. அதுவே பெருமை மிக்க பெரியபுராணம்.

திருத்தொண்டர் புராணம் எனப் பெயர் கொண்ட இப்பெரிய புராணம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழ் நாட்டில் உருப்பெற்றது என்பர். சங்ககால பாடல்களும் ஏழாம் நூற்றாண்டில் இருந்து பத்தாம் நூற்றாண்டு வரையில் தோன்றிய சமயப்பாடல்களும் தனிமனிதன் பெறும் உணர்ச்சியை வெளியிடும் பாடல்களாகவே பெரும்பான்மையும் இருந்தன. ஆனால் சேக்கிழார் பெருமான் வாழ்க்கை தத்துவத்தின் அடிப்படையையும் அதன் பயனையும் அறிந்து நயம்பட உரைத்துள்ளார். சீவக சிந்தாமணியில் இன்பச்சுவையும், சிலப்பதிகாரத்தில் அவலச்சுவையும், மணிமேகலையில் பெருமிதமும் சிறப்புப் பெற்று இருத் தலைக்காணலாம். ஆனால் மேற்கூறிய காப்பியங்களில் காணாத ஒரு சிறப்புச் சுவை பெரிய புராணத்தில் மினிர்கிறது. ஒன்பது சுவையும் இக்காப்பியத்தில் மினிர்கின்ற போதிலும் அவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக பக்திச்சுவை பரிமளிக்கிறது. இதனால் தான் சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ் பாடிய மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் “பக்திச்சுவை நனி சொட்ட சொட்டப் பாடிய கவி வலவ” என்று சேக்கிழாரர் புகழ்ந்துள்ளார்.

பெரிய புராணத்தில் அறுபத்து மூன்று பேரின் வரலாறுகள் பேசப்படுகின்றன. இவர்கள் அனைவரும் ஒரே காலத்தில் ஒரே வகையான தொழிலை செய்யவுமில்லை. அவ்வாறு இருக்கவும் இவர்கள் அனைவருடைய வரலாறுகளும் ஒரு நூலில் இடம்பெற வேண்டிய காரணம் யாது? பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு இடங்களில், பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்ட இவர்கள் அனைவர் வாழ்விலும் ஒரு பொதுத்தன்மை உண்டு.

அடியார்கள் என்பவர்கள் தம் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தும் இறைவனுடைய உடமை என்று நம்பி வாழ்பவர்கள். அந்த இறைவனது அடியார்கள் யாது வேண்டினும் தம் உயிரையே வேண்டினும் மிக மகிழ்ச்சியுடன் தருதலே தம் கடமை என்று நினைப்பார்கள். கேட்கப்பட்ட பொருள் எதுவாயினும் அதனை அகமிக மகிழ்ந்து தருதலே அவர்கள் வாழ்க்கையின் குறிக்கோள். இந்தப் பெரிய உண்மையை அறிவுறுத்தவே பெரியபுராணம் எழுந்தது.

திருவாரூர் திருநகரச் சிறப்பு

சோழநாடாம் நங்கைக்கு திலகம் போன்று அமைந்தது திருவாரூர். அத்திருவாரூரில் வேத ஒசையும் வீணையின் ஒசையும் சோதிவானவர் தோத்திர ஒசையும், மாதர் ஆடல் மணி முழவு ஒசையும் கீத ஒசையும் எப்பொழுதும் நிறைந்திருந்தனவாம். இந்த ஒசைகள் எல்லாம் மக்களுடைய மன மகிழ்ச்சியை வெளியிடுகின்றன. அடியார்களின் வரலாற்றை காப்பியமாக பாடிய சேக்கிழார் பெருமான் இந்த ஒசைகளுடன் மட்டும் திருப்தியடையவில்லை. திருவாரூரிலே மேலே கூறிய ஒசைகள் மட்டும் நிறைந்திருந்தமையால் தமிழ் நாட்டின் ஏனைய நகரங்களைப் போன்று தான் அதுவும் இருந்திருக்கும் ஆனால் திருவாரூர் தனிச்சிறப்புக்கு உரியது என்றார் சேக்கிழார்.

திருவாரூர்ச் சிறப்பு

1. நிலம் கட்கழகார் தரு நீணுதல்
திலக மொப்பது செம்பியர் வாழ்பதி
மலர்ம கட்குவன் டாமரை போன்மலர்ந்
தலகில் சீர்த்திரு வாரூர் விளங்குமால்

பொழிப்பு : நிலமாகிய மகளுக்கு அழகு நிறைந்த நீண்ட நெற்றியிலே திலகம் போல்வது சோழர்கள் அரசு புரிந்து வாழும் இந்த நகரம், அதனோடு மலர்மகளுக்கு உறையளாகிய வளமுடைய தாமரை போல் மலர்ந்து அளவில்லாத சிறப்புடைய இத்திருவாரூர் விளங்கும்.

விளக்கம் : இந்நகர் நிலமகளுக்கு அணியும், மலர் மகளுக்கு இருப்பிடமாகும். நிலமகள் - பூமிதேவி, மலர்மகள் - சீதேவி, இலக்குமி - அழகு

2. அன்ன தொன்னக ருக்கர சாயினான்
துன்னு வெங்கதி ரோன்வழித் தோன்றினான்
மன்னு சீரந பாயன் வழிமுதன்
மின்னு மாமணிப் பூண்மனு வேந்தனே.

பொழிப்பு : முன்னர் சொல்லப்பட்ட அத்தன்மைகள் எல்லாம் பொருந்திய பழையையான திருவாரூர்த் திருநகரிலே நெருங்கிய வெண்கதிரவனாசிய சூரியனது மரபிலே தோன்றி யவனும் நிலைபெற்ற சிறப்புடையவனும் அநபாய சக்கரவர்த் தியின் வழியிலே முன்னவனும் ஆகிய விளக்குகின்ற ஆபரணங்களை அணிந்த மனுவேந்தனே அரசனாக வீற்றிருந்தான்

3. மன்னில் வாழ்தரு மன்னுமிர் கட்கெலாங்
கண்ணு மாவியு மாம்பெருங் காவலான்
விண்ணு ஓர்மகிழ் வெய்திட வேள்விகள்
எண்ணிலாதன மாண வியற்றினான்.

பொழிப்பு : அவ்வேந்தன் இவ் நிலவுலகில் எல்லா உயிர்களையும் கண்ணையும் உயிரையும் போலக் காவல் செய்தான். இவ்வாறு மன்னவருக்குப் பயன் செய்தலே அன்றி அம் மேலு லகில் விண்ணவர்க்கும் அவர் மகிழும்படி பல வேள்விகளைச் சிறப்பாக செய்தனன்.

விளக்கம் : காவலான் இயற்றினான் - வேந்தன் காவலான் இயற்றினான் என்க.

4. கொற்ற வாழி குவலயன் சூழ்ந்திடச்
சற்று மன்னர் திறைகடை சூழ்ந்திடச்
செற்றம் நீக்கிய செம்மையின் மெய்ம்மனுப்
பெற்ற நீதியும் தன் பெய ராக்கினான்.

பொழிப்பு : வெற்றி பொருந்திய தனது ஆணைச்சக்கரம் உலகத்தை சூழ்ந்து நிற்கவும் அந்த ஆணைக்கு கட்டுப்பட்ட அரசர் திறைப் பொருள் தனது கடை வாயிலில் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கவும் கோபத்தை நீக்கிய செம்மையினாலே உன்மையே உருவமாகிய ஆதிமனுச் சக்கரவர்த்தி பெற்ற மனு நீதி என்பதை தனது பெயரா ஆக்கிக் கொண்டான்.

விளக்கம் : அதாவது மனுநிதிச் சோழன் என்ற காரணப் பெயரையே தனது இயற்பெயராக கொண்டான் என்பதாகும்.

5. பொங்கு மாமறைப் புற்றிடங் கொண்டவர்
எங்கு மாகி யிருந்தவர் பூசனைக்
கங்கண் வேண்டு நிபந்தமா ராய்ந்துளான்
துங்க வாகமஞ் சொன்ன முறைமையால்.

பொழிப்பு : மேன்மேலும் வளர்கின்ற மறைவடி வினதாகிய புற்றினை இடமாகக் கொண்டு எங்கும் நிறைந்து வீற்றிருக்கும் வனமீக நாதருடன் பூசனைக்கு வேண்டிய படித்தனங்களை சிவாகமங்களிலே விதித்தவாறே அவ்வரசன் ஆராய்ந்து நியமித்தனன்.

6. அறம்பொரு ஸின்பமான அறநெறி வழாமற்புலலி
மறங்கடிந் தரசர் போற்ற வையகங்காக்கும் நாளில்
சிறந்தநற் றவத்தாற் தேவி திரு மணி வயிற்றின் மைந்தன்
பிறந்தன ஞுலகம் போற்றப்பேரரிக் குரு ளௌயன்னான்.

பொழிப்பு : மனுவேந்தன் அறமும், பொருளும், இன்பமும் என்ற அவற்றால் ஆகிய தரும வழிமிலே உயிர்கள் நிறுத்துவித்தும் தானும் நின்றும் இவற்றிற்கு மாறாகிய மறங்களை அழித்தும் ஏனைய அரசர்கள் துதிக்கும் படி உலகத்தை காத்து வந்தான். அந்நாளிலே புற்றிடங் கொண்டிருந்த பெருமானின் பூசனைக்கு வேண்டிய படித்திறங்களை ஆகம முறைப்படி ஆராய்ந்து செய்த சிறந்த தவத்தின் பயனாக அவரது தேவியின் அழகிய திருவயிற்றிலே இளஞ்சிங்கம் போல உலகம் போற்றுமாறு ஒருவன் பிறந்தான்.

விளக்கம் : அறம், பொருள், இன்பம் ஆன அறம் நெறி - அறமும் பொருளும் இன்பமும் என இம்முன்றும் ஒன்றினைந்தாக தருமவழி. அறமும், பொருளும், இன்பமும் என்ற இம் மூன்றும் கூடியதே அறமாம் என்பர். அதாவது அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய அறமாம் என்றார்.

7. தவமுயன் றரிதிற்பெற்ற தனியிளங் குமரன் நாளெஞ்
சிவமுயன் றடையுந் தெய்வக் கலை பல திருந்த வோதிக்
சவளவெம் புரவியானை தேர்ப்படைத் தொழில்கள் கற்றுப்
பவமுயன் றதுவும் பேறே யெனவரு ம் பண்பின் மிக்காண்.

பொழிப்பு : தவம் செய்து பெற்ற ஒப்பில்லாத அரசிளங்குமரன் தினமும் முயற்சி செய்து சிவத்தை அடைவிக்கும் தெய்வக்கலைகள்

பலவற்றையும் திருந்தக்கற்றதனோடு, தனது குலத்துக்கேற்றவாறு குதிரை, யானை, தேர்ப்படைக்கலம் முதலியவற்றின் தொழிற் கல்வியும் பயின்று, ஆன்மா முன்னர் செய்த பாவங்களின் பயனாக எடுக்கும் இப்பிறவியும் இறைவனிடத்துப் பாக்கியமே ஆயிற்று என்று தன்மையிலே மிகுந்து விளங்கினான்.

விளக்கம் : நாளும் சிவம் முன்றடையும் தெய்வக்கலை நாளும் முயவதனால் சிவத்தை அடைவிக்கும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த சிவக்கலைகள் - அவை வேதம், சிவாகமம், வேதாகமம், புராணம், இதிகாசம், ஆயுர்வேதமாதி உபவேதங்கள் முதலிய

8. அளவில்தொல் கலைகள் முற்றி யரும் பெறல்தந்தைமிக்க உளமகிழ் காதல்கூர வோங்கிய குணத்தா ஸீடி இவர சென்னும் தன்மை யெதுநற் கணியனாகி வளரிளம் பரிதி போன்று வாழுநாள் ஒரு நாய் மைந்தன்.

பொழிப்பு : எல்லையில்லாத பழைமையான கலைகள் எல்லாம் நிரம்பப் பெற்றனவாய் பெறலருந்தந்தை யார் மனம் மிக மகிழும் ஆசை வளரும் நற்குணங்கள் நிறைந்தனவாய், இவர சனாகும் தகுதியை அடையும் பக்குவம் உடையவனாகி ஒளி வளர்கின்ற உதயகுரியன் போல வாழ்ந்தான்.

விளக்கம் : இப்பாட்டில் வரும் மைந்தன் என்னும் எழுவாய் பின்வரும் பாட்டிற் போந்தான் என்னும் வினைமுற்றோடு முடிந்தது.

9. திங்கள்வென் கவிகை மன்னன் திருவளர் கோயினின்று மங்குல் தோய் மாடவீதி மன்னிளங் குமரர் குழக் கொங்கலர் மாலை தாழ்ந்த குங்குமங் குலவு தோளான் பொங்கிய தானை குழத்தேர்மிசைப் பொலிந்து போந்தான்.

பொழிப்பு : மனம் பொருந்திய பூமாலைகளை சாத் திக்கலவைச் சாந்தை அனிந்த தோள்களை உடைய அவ்வரச குமாரன். மேகங்கள் படியும் படி உயர்ந்த மாடங்களை உடைய அரச வீதியிலே, ஏனைய அரசிளங்குமாரர்கள் தன்னைச் சூழ்ந்து வரவும் மிகுந்த சேனை சூழ்ந்து வரவும், சந்திரன் போன்ற வெண்கொன்றக்குடையை உடைய அரசரது அரண்மனையினின்றும் புறப்பட்டு தேரின் மீது ஏறி விளக்கமான காட்சி பெற சென்றான்.

10. பரசுவந் தியர்முன் குதர் மாகத ரொருவாற் பாங்கர் விரைநறுங் குழலார் சிந்தும் வெள்வளை யொருபான் மிக்க முரசொடு சங்கம் ஆர்ப்ப முழங்கொலி யொருபால்வெள்றி அரசிளாங் குமரன் போது மணிமணி மாட வீதி.

பொழிப்பு : தனது புகழ் பரவிக்கொண்டு வரும் வந்தியர்கள், குதர்கள், மாகதர்கள் ஒரு பக்கம் வரவும், தாம் அணிந்த வெய்மையான வளையல்களை சிந்தும் பெண்கள் ஒரு பக்கம் வரவும், முழங்கி ஒலிக்குமாறு முரகம், சங்கமும் ஒலிப்பவர் ஒரு பக்கமும் வரவும், வெற்றி பொருந்திய அரசனது இளம் குமரன் அழகிய மணிமாட வீதியில் எலாப் போந்தனன்.

விளக்கம் : வெள்வளை சிந்துங் குழலார்-குழலார்வெள்வளை சிந்துதல், இளவரசர் போன்ற நாயகளை நாம் அடைவோமோ என்று மனம் வருந்த அதனால் மேனி இளைத்தல் - உத்தம நாயகன் உலாவருங் காலத்து இவ்வாறு மகளிர்க்கு நிகழும் மெய் பாடு. கூறுதல் இலக்கிய வழங்கு ஆதவின் இது இங்கு கூறப் பட்டுள்ளது.

11. தனிப்பெருந் தருமந் தானோர் தயாவின்றித் தானைமன்னன் பணிப்பிலசிந் தையினி லுண்மைப் பான்மை சோதித்தாலென்ன மனிததர்தன் வரவுகாணா வண்ணமேயர் வண்ணநல்லான் புனிற்றிளாங் கன்றுதுள்ளிப் போந்தும் மறுகினாடு.

பொழிப்பு : ஒப்பற்ற பெருமையுடைய அறக்கடவுள் சிறிதும் கருணையின்றி அரசரது துளங்காத சிந்தையின் உண்மைத் தன்மையை சோதித்தற்கு வந்தாற் போன்று தனது வரவை குழ விருந்து பலருள்ளும், அந்த மனிமாட வீதியில் இருந்தாருள்ளும் எந்த மனிதரும் காணாத படி ஒருஅழகிய பசுவினது மிக இளைய கன்று அவ்வீதியிடத் துள்ளிப் புகுந்தது.

12. அம்புனிற் றாவின் கண்றோ ரபாயத்தி னோடுபோகிச் செம்பொனிற் றேர்க்கான் மீது விசையினாற் செல்லப்பட்டே உம்பரி னடையைக் கண்டங் குஞ்சுதா யலமந்தோடி வெம்பிடு மலறுஞ் சோரு மெய்ந்டுக் குற்றுவீழும்.

பொழிப்பு: பசு இளங்கன்று ஒரு அபாயம் நேரத்தக்க வகையிலே குறுக்கே செல்லவே, தேரினது பொற் சக்கரம் தன்மேல் வேகமாக செலுத்தப்பெற்று விண்ணுலகை அடைந்தது. அதனைக் கண்டு அங்கே மிக மன உருக்கத்தை அடைந்த அதன் வாய்ப்பசு அலறிற்று. உடல் நடுநடுங்கி வீழ்ந்தது.

விளக்கம் : தன் பச்சிளம் கண்று இறந்தைதக் கண்ட தாய் பசு அடைந்த துன்பத்தை இப்பாடல் நன்கு புலப்படுத்துகிறது.

13. மற்றது கண்டு மெந்தன் “வந்ததின் கபாய்” மென்று சொற்றடு மாறி நெஞ்சிற் ருயருளந் தறிவ ழிந்து “பெற்றமும் கண்று மின்றை னுணர்வெனும் பெருமைமாளக் செற்றவென் செய்கே “என்று தேரினின் றிழிந்து வீழ்ந்தான்.

பொழிப்பு : மேலே கூறியபடி நடந்தவை அனைத்தையும் அரசகுமாரன் கண்டு இங்கு அபாயம் வந்து விட்டது என்று உரை கழறி மனத்துஞ்பமடைந்து அறிவை இழந்து “இன்று பகவும் கண்றும் எனது உனர்வாகிய பெருமையை அடியோடு அழியும் படி செய்து விட்டனவே, இதற்கு நான் என் செய்ய வல்லேன். “என்று சொல்லிக் கொண்டே தேரினின்றும் இறங்கி வீழ்ந்தான்.

விளக்கம் : வந்தது அபாயம் - இங்கு அபாயம் என்ற சொல் தடுமாற்றத்தைக் குறிப்பதாகும். பெற்றம் - பசு, இழிந்து - கீழே இறங்கி

14. அலறுபே ராவைநோக்கி ஆரு யிர் பதைத்துச் சோரும் நிலமிசைக் கன்றை நோக்கி நெடிதுமிர்த் திரங்கி நிற்கும் மலர்தலை உலகம் காக்கும் மனுவெனு மெங்கோணுக்கு உலகிலிப் பழிவந் தெய்தப் பிறந்தவா வொருவ என்பான்.

பொழிப்பு : அலகின்ற சிறந்த பசவை ஒரு புறம் பார்த்து தனது ஆருமிர் பதை பதைப்பை சோர்வடைவான். மற்றொருபுறம் தன் தேர்க்காலின் கீழ் அகப்பட்டு நிலமிசை வீழ்ந்து இறந்து கிடக்கும் கன்றைப் பார்த்து கவலையால் பெருமுச்ச விட்டு இரங்கி நிற்பான். பரந்த உலகத்தில் பல உயிர்களையும் காக்கும் கடமை பூண்டவளாய் முன்னைய மனுவே இவன் எனச் சொல் லப்பெருகின்ற எனது அரசர் பெருமானுக்கு உலகிலே இல்லாத இப்பெரும்பழி வந்து சேரும் படி நான் அவருக்கு ஒரு மகனாகப் பிறந்தேனே” என்று சொல்வாளாய்

விளக்கம் : பசவின் வருத்தத்தை மனம் வாக்கு காயம் எனும் முக்காரணங்களாலும் அரச மெந்தனும் அடைந்தான் எனச்.

15. வந்தவிப் பழியை மாற்றும் வகையினை மறைநூல் வாய்யை அந்தனர் விதித்த வாற்றால் ஆற்றுவ தறமேயாகில் எந்தையீ தறியா முன்ன மியற்றுவ என்று மெந்தன் சிந்தைவெந்துயரந் தீர்ப்பான் திரு மறை யவர்முன் சென்றான்.

பொழிப்பு : இவ்வாறு வந்து புகுந்த இப்பழியை மாற்றும் வகையை வேதம் முதலிய நூல்களும் அவற்றின் படி ஒழுகும் உண்மை அந்தணர்களும் விதிக்கின்ற படி செய்வது தருமமாயிருக்குமானால் எனது தந்தை இதனை அறிவதற்கு முன்னமே அது செய்து முடிப்பேன் என்று துணிந்து அரசகுமாரன் மனத்தில் பெருகும் வருத்தத்தை தீர்க்கும் படி அந்தணர்களிடம் போனான்.

16.தன்னுயிர்க் கன்று வியத் தளர்ந்தவாத் தரியா தாகி முன்னென்றுப் புயிர்த்து விம்மிமுகத்தினிற் கண்ணீர் வார மன்னுயிர் காத்தும் செங்கோன் மனுவின் பொற்கோயில் வாயிற் பொன்னணி மணியைச் சென்று கோடினாற்புடைத்தன்றே.

பொழிப்பு : தன்னுயிர் போன்ற இறந்து படப் பசுவானது அத்துயரத்தை மேலும் தாங்கமுடியாததாகி முன்னே நெருப்பு வீசுதல் போலப் பெருமுச்சு விட்டு விம்மிக்கொண்டு முகத்திலே கண்ணீர் பெருக நடந்து சென்று உலகத்தில் நிலைபெற்று எல்லா உயிர்களையும் காக்கின்ற செங்கோண்மை வல்லமனு வேந்தனது அழகிய அரண்மனையை வாயிலில் கட்டியிருந்த அழகிய மணியை தனது கொம்பினால் அசைத்து அடித்தது.

17.பழிப்பறை முழுக்கோ ஆர்க்கும் பாவத்தின் ஒலியோ வேந்தன் வழித்திரு மைந்தன் ஆவிகொள்வரும் மறவி பூர்த் தமுத்தனி மணியின் ஆர்ப்போ வென்னத்தன்கடைமுன்கோஅத் தெழித்தெழு மோசை மன்னன் செவிப்புலம் புக்கபோது

பொழிப்பு : பழியினது பறை முழுக்கமோ? கட்டும் இயல்புடைய பாவத்தின் சத்தமோ? அரசனது மரபுக்கு ஒரு மைந்தனாகிய அரசிளங்குமரன் உயிரைக்கவர வருகின்ற இயமனுடைய ஊர்தியாகிய ஏருமைகடாவின் கழுத்தில் அனிந்த மணியின் பெரும் சத்தமோ? என்று கருதும்படி தனது கடைவாயிலே இதற்கு முன் கேட்கப் பெறாத மணி ஒசையானது மன்னனது செவிப்புலத்திற்கு புகுந்த போது அந்த மணியிலிருந்து ஆர்த்தெழுந்தது.

18.ஆங்கது கேட்ட வேந்தன் அரியணை மிழிந்து போந்து பூங்கொடி வாயி னன்னைக் காவலர் எதிரே போற்றி சங்கிதோர் பசுவந் தெய்தி இறைவநின் கொற்றவாயில் தூங்கிய மணியைக் கோட்டாற் றுளங்கியதென்று சொன்னார்.

பொழிப்பு : அவ்வோசை கேட்ட அரசன் தன் சிங்காசனத்தில் இருந்தும் இறங்கிப் போய் வாயில் வந்தான். அவ்வளவிலே வாயிற்காவலர்கள் எதிரே வந்து அவரை வணங்கி இறைவனே இங்கு இது ஓர் பகு வந்து நின்று பெருமை பொருந்திய வாயிலிலே தூங்கும் மனியை தனது கொம்பினால் அசைத்து அடித்தது” என்று சொன்னார்கள்.

19. மன்னவ னதனைக்கேளா வருந்திய பகவை நோக்கி என்னிதற் குற்றதென்பா னமைச்சரை இகழ்ந்து நோக்கி முன்னுற நிகழ்ந்த வெல்லாம் அறிந்துள்ளான் முதிர்ந்தகேள்வித் தொன்னெறி அமைச்சன் மன் தாளினை தொழுது
சொல்வான்.

பொழிப்பு : அரசக் காவலாளன் சொன்னதைக் கேட்டும் தன்முன்னர் வருந்திநின்ற பகவை நோக்கியும் அதன் பின்னர் இதற்கு என்ன நேர்ந்தது என்று கேட்டறியும் விருப்பத்தாலே அங்கு நின்ற அமைச்சர்களை இகழ்ச்சியோடு நோக்கினான். அவ்வாறு நோக்க முன்னமே இந்நிகழ்ச்சி முழுதும் அறிந்த அமைச்சன் அரசனை வணங்கி பின்வருமாறு சொல்லனானான்.

20. வளவன் புதல்வன் ஆங்கோர் மனிநெடுஞ் தேர் மேல்எறி அளவிலதேர்த் தானைகுழ அரசலாந் தெருவிற்
போங்கால் இவையஆன் கன்று தேர்க்கா விடைப்புகுந் திறந்த தாகத் தளர்வறு மித்தாய்வந்து விளைத்ததித் தன்மை யென்றான்.

பொழிப்பு : அரசே, உம்முடைய புதல்வன் அங்கு அழகிய ஒரு தேரில் ஏறிக்கொண்டு அனேகம் தேர்ப்படைகள் தன்னைச் சூழ்ந்துவர அரசர்கள் உலாவச் செல்லும் தெருவிலே உலாப்போகும் காலத்தில் இளைய பக்ககள்று தேர்காவில் புகுந்து இறந்து பட்டது. அது அவ்வாறாகவே சோர்வடைசின்ற இத்தாய்பகு இங்கே வந்து இத்தன்மையை செய்தது ” என்று சொன்னான்.

21. அவ்வரை கேட்ட வேந்தன் ஆவறு துயர மேய்தி வெவ்விடத் தலைக்கொண் டாற்போல் வேதனை யகத்து மிங்கிங் இவ்விதென்விளைந்த வாறென்றிடகறு மிரங்கு மேணுகுஞ் செவ்விதென் செங்கோ வென்னுற்தெரு மருந் தெளியற்
தெறான்

பொழிப்பு : அந்த வரலாற்றைக் கேட்ட அரசன் பசுவைடந்த துன்பத்தையே தானும் அடைந்தனவாகி, விசம் தலையின் மீது ஏறிவிட்டாற் போல உள்குள வேதனை மிகுந்து இங்கு இக் கொடு மைவிளைந்தது எவ்வளக என்று துன்பப்படுவான், இரங்குவான் ஏங்குவான் தன் செங்கோல் சிறந்தது என்று தன்னையே இகழ் ந்து கொள்வான். மனம் கலங்குவான் பின் சிறிது தெளிவு கொள்வான். ஆயினும் ஒன்றும் தெளிவடைய மாட்டாதவ னாயினான்.

22. மன்னுமிருபுரந்து வையம் பொதுக்கடிந் தறத்தி ண்டும் என்னென்றிருபுரந்து நன்றாக வென்னும் என்செய்தாற் தீரு மென்னாந் தள்ளினங்கன்று காணாத் தாய்முகங் கண்டு சோரும் அந்நிலை யரசனுற்ற துயரமோ ரளவிற் றன்றால்.

பொழிப்பு : நிலைபெற்ற உயிர்களை எல்லாம் தீங்கு வாராமல் காத்து உலகம் எல்லார்க்கும் பொதுவா மென்பதின்றி எனக்கே உயியதென்னும்படி தரும வழியிலே இந்நீண்டகாலம் செலுத்திய எனது அரசாட்சி மிக நன்றாயிருந்தது. என்று தன்னைத்தானே இகழ்ந்து கூறுவான். என்ன செய்தால் தான் இது தீர்வடையப்போகிறது என்று சொல்வான். தனது இளங்கன்று காணாத தாய் பசுவை பார்த்து சோர்வடைந்தான். இவ்வாறு அன்னிலையில் அடைந்த துன்பத்திற்கு ஓர் எல்லையில்லை.

23. மந்திரிக ஸதுகண்டு மன்னவனை அடி வணங்கிச் சிந்தைதளரந் தரு ஞவது மற்றிதற்குத் தீர்வன்றாற் கொந்தலந்தார் மைந்தனை முன் கோவதைசெய்
தார்குமறை
அந்தணர்கள் விதித்தமுறை வழிநிறுத்த வறமென்றார்.

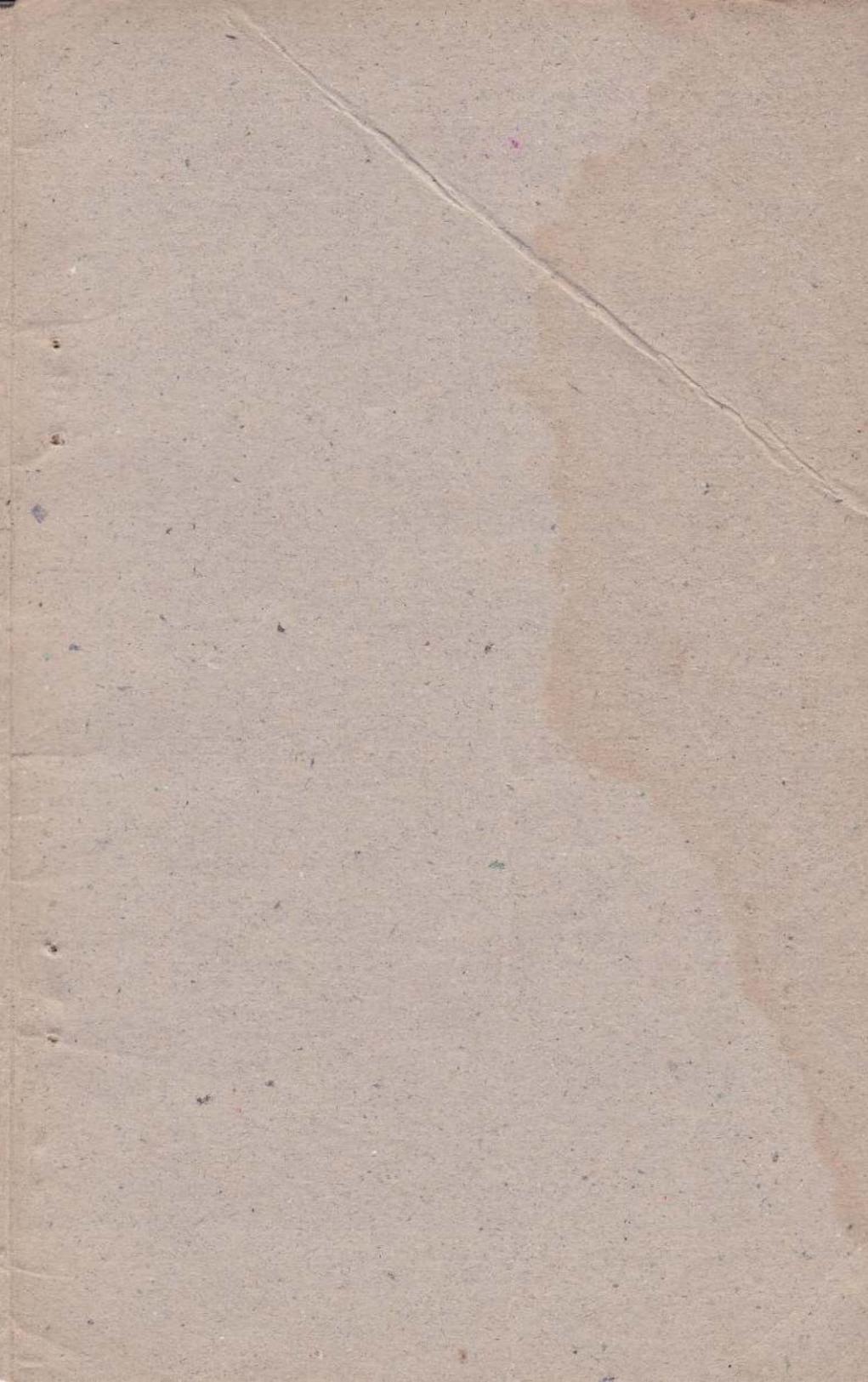
பொழிப்பு : அரசன் அடைந்த துயரத்தை அமைச்சர்கள் கண்டு அவன் பேரருளை நோக்கி வணங்கி “அரசே, மனம் தளர்ந்து துயரம் அடைவது இதற்கு தீர்வாகாது. (பின் என்னை என்பீராயின்) பசுவதை செய்தவர்க்கு அந்தணர்கள் விதித்த வழியே உமது மைந்தனை முறை செய்வது தான் அறநெறி ஆகும். “என்று சொன்னார்கள்.

24. வழக்கென்று நீர்மொழிந்தான் மற்றதுதான் வலிப்பட்டுக் குழக்கன்றை யிழந்தலறுங் கோவறுநோய் மருந்தாமோ? இழக்கின்றேன் மைந்தனையென் றெல்லீருஞ் சொல்வியவிச் சுழக்கின்று நானிசைந்தால் தரு மந்தான் சலியாதோ.

பொழிப்பு : மறையந்தணர்கள் விதித்தவாறு மெந்தனை நிறுத்தலே இதற்குத் தீர்வாகிய வழக்கு என்று நீங்கள் சொன்னீர்களானால் அது வலிந்து கொள்ளப்பட்டமையால் இளங்கன்றை இழந்து அவைகின்ற பசுவின் துன்பத்துக்கு மருந்தாகுமா? பசு தன் கன்றை இளந்தமைக்கு தீர்வு ஆகும்படி நான் என்மகனை இழந்து விடுகிறேன் என்று கருதி நீங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து சொல்லிய இந்தத் தீமைக்கு நான் உடன் பட்டால் தருமதேவதை தான் சலிப்படையாதோ?

25. மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுமிர்காக் குங்காலை தானதனுக் கிடைப்பூரு தன்னால்தன் பரிசனத்தால் ஊனமிகு பகைத் திறத்தாற் கள்வரால் உமிர்தம்மால் ஆனபய மெந்துந்தீர்ந் தறல்காப்பா னங்லனோ?

பொழிப்பு : அந்த அரசியல் தருமந்தான் யாதெனில் நிலத்தில் வாழும் பல உயிர்களையும் காவல் செய்யும் போது அதற்கு இடையூறாய்த் தன்னாலும் பகைவர்களாலும்

BRIGHT BOOK CENTRE (PVT) LIMITED

நிறுவனம்

தேசிய கல்வி நிறுவனத்தினால் 1994 ஆம் ஆண்டு முதல்
ஆரம்பக் கல்வித்துறையில் ஏற்படுத்திய மாற்றக்திற்கு
இனங்க விரிவான விளக்க படங்களுடன்
படப் போற்பையும் இணைத்து வெளிவருகின்றது

நாழும் சுற்றாடலும்	-	ஆண்டு 2
நாழும் சுற்றாடலும்	-	ஆண்டு 3
ஆக்கத்திறன் செயற்பாடு	-	ஆண்டு 2
ஆக்கத்திறன் செயற்பாடு	-	ஆண்டு 3

ஆண்டு 5 புலமைப் பரிசீல் பரிட்சைக்கு

பொது உளச் சார்பு (பாடநூல்) 4/5	75.00
மாதிரி விளா விடை	100.00
பொது விவேகம் செயல் நூல்	60.00
மாதிரி விளா விடை ஆண்டு 4	100.00

12

இதனோடு

மாதாந்தம் ஒவ்வொரு மூதான் திதியில் வெள்வருகின்றது

வெற்றிக்கணி